

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 171

fyrtioförsta årgången

17 juni 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
*	Rådets förordning (EG) nr 1239/98 av den 8 juni 1998 om ändring av förordning (EG) nr 894/97 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1240/98 av den 16 juni 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 1241/98 av den 16 juni 1998 om fastställande av importtullar inom rissektorn	7
	Kommissionens förordning (EG) nr 1242/98 av den 16 juni 1998 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	10
	Kommissionens förordning (EG) nr 1243/98 av den 16 juni 1998 om upphävande av förmånstullarna och om återinförande av Gemensamma tulltaxans tull på import av flockblommiga nejlikor (på kvist) med ursprung i Israel	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 1244/98 av den 16 juni 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 1245/98 av den 16 juni 1998 om inledande av en enskild anbudsinfordran för försäljning för export av vinalkohol	16
	Kommissionens förordning (EG) nr 1246/98 av den 16 juni 1998 om försäljning av restprodukter av olivolja som innehas av det italienska interventionsorganet	26
	Kommissionens förordning (EG) nr 1247/98 av den 16 juni 1998 om försäljning av restprodukter av olivolja som innehas av det grekiska interventionsorganet	27

- * Kommissionens direktiv 98/40/EG av den 8 juni 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 74/346/EEG om backspeglar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ⁽¹⁾ 28

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Medlemsstaternas regeringsföreträdares konferens

98/380/EG, EKSG, Euratom:

- * Beslut fattat av företrädarna för medlemsstaters regeringar den 27 maj 1998 om utnämning av ledamöter av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt 30

Rådet

98/381/EG, Euratom:

- * Rådets beslut av den 5 juni 1998 om gemenskapsbidrag till Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling till förmån för fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn 31

98/382/EG:

- * Rådets beslut av den 5 juni 1998 om det statistiska underlag som skall användas vid fastställande av fördelningsnyckeln för tecknande av Europeiska centralbankens kapital 33

98/383/EG:

- * Rådets beslut av den 8 juni 1998 om utnämning av en ledamot i Regionkommittén 35

Kommissionen

98/384/EG:

- * Kommissionens beslut av den 21 januari 1998 om de stöd som Nederländerna har beviljat för byggandet av en väteperoxidfabrik i Delfzijl ⁽¹⁾ [*delgivet med nr K(1998) 232*] 36

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1239/98

av den 8 juni 1998

om ändring av förordning (EG) nr 894/97 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

(1) Enligt artiklarna 2 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽⁴⁾, åligger det rådet att mot bakgrund av tillgängliga vetenskapliga utlåtanden bestämma vilka bevarandeåtgärder som måste vidtas för att säkerställa ändamålsenligt och ansvarsfullt utnyttjande av havets levande resurser på hållbar grund och under beaktande av bland annat fiskets betydelse för det marina ekosystemet. Rådet kan i detta syfte fastställa tekniska åtgärder rörande fiskeredskap och deras användningssätt.

(2) Det är nödvändigt att fastställa principerna och vissa villkor på gemenskapsnivå så att varje medlemsstat kan förvalta den fiskeverksamhet som bedrivs av fartyg som för dess flagg eller lyder under dess jurisdiktion.

(3) I förordning (EG) nr 894/97 ⁽⁵⁾ regleras fiske med drivgarn.

(4) Den fiskeverksamhet som bedrivs med drivgarn har tidigare varit föremål för snabb ökning såvitt avser fiskeansträngningen. Okontrollerad ökning av denna verksamhet skulle kunna innebära allvarlig risk för överdriven ökning av fiskeansträngningen såvitt avser målarterna.

(5) I artikel 130r.2 i fördraget fastslås principen att alla gemenskapsåtgärder i en förebyggande andra måste beakta miljöskyddskraven.

(6) I enlighet med gemenskapens internationella skyldigheter att bidra till bevarande och förvaltning av det öppna havets biologiska resurser måste ökningen av drivgarnsfisket starkt begränsas för gemenskapens fartyg.

(7) Det krävs begränsning av drivgarnens längd.

(8) Drivgarnsfiske efter tonfisk, svärdfisk och vissa andra arter ger upphov till bifångster, vilket kan innebära risk för bestånden av andra arter än målarten.

(9) Mot bakgrund av riskerna med okontrollerad ökning av fiskeansträngningen och avsaknaden av tillräcklig selektivitet hos drivgarnen är det nödvändigt att förbjuda dessa i fråga om fiske efter tonfisk, svärdfisk och vissa andra arter. Övergången bör ske snabbt för att undvika ekologiska risker.

(10) Gemenskapsfartyg som har bedrivit fiske efter dessa arter med hjälp av drivgarn är föremål för ekonomiska belastningar som nödvändiggör en gradvis avveckling. Fortsatt fiske med drivgarn bör tillåtas för dessa fartyg till och med den 31 december 2001.

(11) Tekniska bevarandeåtgärder för fisket i Östersjön finns i förordning (EG) nr 88/98 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT C 118, 29.4.1994, s. 2.

⁽²⁾ EGT C 305, 31.10.1994, s. 83.

⁽³⁾ EGT C 393, 31.12.1994, s. 175.

⁽⁴⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT L 132, 23.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 9, 15.1.1998, s. 1.

- (12) Fiske med drivgarn bör få ske endast under kontrollerbara och faktiskt kontrollerade förhållanden.
- (13) Kommissionens förordning (EEG) nr 2807/83 av den 22 september 1983 om närmare bestämmelser för registrering av medlemsstaternas fångster av fisk⁽¹⁾ omfattar inte alla fisken som berörs av användning av drivgarn. De allmänna bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁽²⁾ i fråga om loggböcker och landningsrapporter komme fram till den 1 januari 1999 inte att tillämpas i fråga om Medelhavet.
- (14) Kontrollen av fiske med drivgarn innebär särskilda svårigheter. Särskilda bestämmelser bör antas för denna verksamhet.
- (15) Följderna av fiske med drivgarn bör vara föremål för en ständig utvärdering och följaktligen bör alla nödvändiga uppgifter samlas in.
- (16) Uppgifterna i loggböckerna bör kontrolleras i förhållande till den mängd fisk som landas och det måste vara möjligt att kunna kontrollera landningarna noggrant.
- (17) Medlemsstaterna bör lämna kommissionen vissa uppgifter som är nödvändiga för tillsynen på gemenskapsnivå av de kontroller som medlemsstaterna utför.
- (18) Bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning skall leda till att medlemsstaterna ålägger påföljder enligt förordning (EG) nr 2847/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 894/97 skall ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 11 skall ersättas med följande:

”Artikel 11

Det är förbjudet för alla fartyg att ha ombord eller bedriva fiske med ett eller flera drivgarn vars enskilda eller sammanlagda längd överstiger 2,5 km.

Artikel 11a

1. Från och med den 1 januari 2002 är det förbjudet för alla fartyg att ha ett eller flera drivgarn avsedda för fångst av de arter som förtecknas i bilaga VIII ombord eller att bedriva fiske med dem.

⁽¹⁾ EGT L 276, 10.10.1983, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 2945/95 (EGT L 308, 21.12.1995, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 686/97 (EGT L 102, 19.4.1997, s. 1).

2. Från och med den 1 januari 2002 är det förbjudet att landa fisk av de arter som förtecknas i bilaga VIII och som har fångats med drivgarn.

3. Till och med den 31 december 2001 får fiskefartyg ha ombord eller bedriva fiske med ett eller flera sådana drivgarn som avses i punkt 1 om de har fått tillstånd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars flagg de för. Under år 1998 skall det högsta antal fartyg som av en medlemsstat får tillåtas att ha ombord eller bedriva fiske med ett eller flera drivgarn inte överstiga 60 % av de fiskefartyg som under tiden 1995–1997 använde ett eller flera drivgarn.

4. Medlemsstaterna skall för varje målart senast den 30 april varje år till kommissionen överlämna en förteckning över de fartyg som har tillstånd att bedriva fiske med sådana drivgarn som avses i punkt 3; för år 1998 skall denna information lämnas senast den 31 juli 1998.

Artikel 11b

1. Alla fiskefartyg som använder ett eller flera drivgarn avsedda för fångst av de arter som förtecknas i bilaga VIII skall vara verksamma enligt de bestämmelser som följer:

— Under all fiskeverksamhet skall fartyget ha ständig uppsikt över nätet.

— Flytande bojar med radarreflektorer skall vara förtöjda i varje ände av telnarna så att det alltid är möjligt att lokalisera näten. Dessa bojar skall alltid vara märkta med registreringsbokstaven/bokstäverna och registreringsnumret för det fartyg de tillhör.

2. Befälhavaren för ett fartyg, som använder ett eller flera sådana drivgarn som avses i punkt 1, skall föra loggbok med skyldighet att varje dag föra in följande uppgifter:

— Den sammantagna längden av de nät som förvaras ombord.

— Den sammatagna längden av de nät som används vid varje fisketillfälle.

— Fångstmängden för varje art vid varje fisketillfälle, inklusive bifångster och de mängder som kastas överbord, särskilt med avseende på valar, reptiler och sjöfåglar.

— Mängden av varje art som behålls ombord.

— Datum och position för dessa fångster.

3. De befälhavare som avses i punkt 2 skall till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där landningen äger rum överlämna en deklARATION som åtminstone anger de mängder som landas av varje art samt fångstdatum och fångstzoner.

4. Befälhavarna för fiskefartyg som använder ett eller flera av de i punkt 1 avsedda drivgarnen, och som vill utnyttja en landningsplats som är belägen i en medlemsstat, skall minst två timmar före sin ankomst till hamnen anmäla planerad landningsplats och ankomsttid till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten.

5. Varje fiskefartyg som använder ett eller flera sådana drivgarn som avses i punkt 1 skall ombord förvara ett av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat, vars flagg det för, i förväg utfärdat fiske-tillstånd.

6. I fall av bristande efterlevnad av bestämmelserna i artiklarna 11 och 11a och denna artikel skall de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder med

avseende på de berörda fartygen i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 2847/93.

Artikel 11c

1) Med undantag av de vatten som omfattas av rådets förordning (EG) nr 88/98 av den 18 december 1997 om fastställande av vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Östersjön, Bälten och Öresund (*), och trots vad som anges i artikel 1.1 skall bestämmelserna i artiklarna 11, 11a och 11b tillämpas på alla vatten som ligger under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion och, utanför dessa vatten, på alla gemenskapens fiskefartyg.

(* EGT L 9, 15.1.1998, s. 1.”

2) Texten i bilagan skall läggas till som bilaga VIII.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 8 juni 1998.

På rådets vägnar

J. CUNNINGHAM

Ordförande

BILAGA

"BILAGA VIII

- Långfenad tonfisk: *Thunnus alalunga*
 - Tonfisk: *Thunnus thynnus*
 - *Thunnus obesus*
 - Bonit: *Katsuwonus pelamis*
 - Ryggstrimmig pelamid: *Sarda Sarda*
 - Gulfenad tonfisk: *Thunnus albacares*
 - Svartfenad tonfisk: *Thunnus atlanticus*
 - Tunniner: *Euthynnus* spp.
 - Blåfenad tonfisk: *Thunnus maccoyii*
 - Auxider: *Auxis* spp.
 - Havsbraxen: *Brama rayi*
 - Marliner: *Tetrapturus* spp., *Makaira* spp.
 - Segelfiskar: *Istiophorus* spp.
 - Svärdfisk: *Xipbias gladius*
 - Makrillgäddor: *Scomberesox* spp., *Cololabis* spp.
 - Guldmakrillfiskar: *Coryphæna* spp.
 - Hajar: *Hexanchus griseus*, *Cetorbinus maximus*, *Alopiidae*, *Carcharbinidae*, *Sphymidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*
 - Bläckfiskar: alla arter"
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1240/98

av den 16 juni 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 juni 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0707 00 05	052	86,9
	999	86,9
0709 90 70	052	64,5
	999	64,5
0805 30 10	378	60,7
	382	62,1
	388	61,3
	528	60,1
	999	61,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	72,6
	400	89,3
	404	91,1
	508	96,0
	512	72,3
	524	55,9
	528	67,4
	800	188,8
	804	104,5
	999	93,1
	0809 10 00	052
999		183,3
0809 20 95	052	266,9
	064	202,1
	068	210,8
	616	204,4
	999	221,0
0809 40 05	624	221,1
	999	221,1

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1241/98
av den 16 juni 1998
om fastställande av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 192/98⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1403/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 11 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatsen som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, minskat med cif-importpriset, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

Enligt artikel 12.3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

I förordning (EG) nr 1503/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering som kan utgöra referenspris i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1503/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

I enlighet med artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1503/96 bör de importtullar som skall gälla inom rissektorn fastställas, och det bör uttryckligen föreskrivas att dessa, som är mer förmånliga för aktörerna, skall tillämpas från och med den 11 juni 1998.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1503/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 3072/95 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 1998.

Den skall tillämpas från och med den 11 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 194, 23.7.1997, s. 2.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(ecu/ton)

KN-nummer	Importtull (°)			
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) (°) (°)	AVS och Bangladesh (°) (°) (°)	Basmati från Indien och Pakistan (°)	Egypten (°)
1006 10 21	(°)	130,91		202,88
1006 10 23	(°)	130,91		202,88
1006 10 25	(°)	130,91		202,88
1006 10 27	(°)	130,91		202,88
1006 10 92	(°)	130,91		202,88
1006 10 94	(°)	130,91		202,88
1006 10 96	(°)	130,91		202,88
1006 10 98	(°)	130,91		202,88
1006 20 11	307,64	149,48		230,73
1006 20 13	307,64	149,48		230,73
1006 20 15	307,64	149,48		230,73
1006 20 17	257,01	124,17	7,01	192,76
1006 20 92	307,64	149,48		230,73
1006 20 94	307,64	149,48		230,73
1006 20 96	307,64	149,48		230,73
1006 20 98	257,01	124,17	7,01	192,76
1006 30 21	530,53	250,36		397,90
1006 30 23	530,53	250,36		397,90
1006 30 25	530,53	250,36		397,90
1006 30 27	(°)	251,59		399,75
1006 30 42	530,53	250,36		397,90
1006 30 44	530,53	250,36		397,90
1006 30 46	530,53	250,36		397,90
1006 30 48	(°)	251,59		399,75
1006 30 61	530,53	250,36		397,90
1006 30 63	530,53	250,36		397,90
1006 30 65	530,53	250,36		397,90
1006 30 67	(°)	251,59		399,75
1006 30 92	530,53	250,36		397,90
1006 30 94	530,53	250,36		397,90
1006 30 96	530,53	250,36		397,90
1006 30 98	(°)	251,59		399,75
1006 40 00	(°)	78,38		123,00

(°) Med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 12 och 13 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 715/90 (EGT L 84, 30.3.1990, s. 85).

(°) I enlighet med förordning (EEG) nr 715/90, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(°) I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(°) För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

(°) Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

(°) Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 ecu/ton (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

(°) Tull som fastställs i den Gemensamma tulltaxan.

(°) För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom kommissionens förordningar (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (ecu/ton)	(¹)	257,01	533,00	307,64	530,53	(¹)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (ecu/ton)	—	354,00	346,69	330,53	375,80	—
b) Pris fritt ombord (ecu/ton)	—	—	—	303,36	348,63	—
c) Sjöfrakt (ecu/ton)	—	—	—	27,17	27,17	—
d) Källa	—	USDA	Operatör	Operatör	Operatör	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1242/98

av den 16 juni 1998

om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Väst-

banken och Gazaremsan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97⁽⁴⁾ skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 1998.

Den skall tillämpas från den 17 till den 30 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

(i ecu per 100 enheter)

Period: 17 juni – 30 juni 1998

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	13,96	10,56	31,83	14,30
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	7,55	8,52	13,02	11,54
Marocko	13,19	12,66	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1243/98

av den 16 juni 1998

om upphävande av förmånstullarna och om återinförande av Gemensamma tulltaxans tull på import av flockblommiga nejlikor (på kvist) med ursprung i IsraelEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 b i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 4088/87 föreskrivs villkoren för att tillämpa förmånstullar på storblommiga rosor, småblommiga rosor, nejlikor och prydnadsnejlikor (på kvist) inom gränserna för de tullkvoter som årligen öppnas för import till gemenskapen av färska snittblommor.

Genom rådets förordning (EG) nr 1981/94⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 650/98⁽⁴⁾, öppnas och föreskrivs villkoren för förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för färska snittblommor och blomknoppar med ursprung i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marocko, Västbanken och Gazaremsan.I kommissionens förordning (EG) nr 1242/98⁽⁵⁾ fastställs gemenskapens import- och producentpriser på nejlikor och rosor med avseende på tillämpningen av importförfarandena.I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97⁽⁷⁾, fastställs närmare tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.De representativa marknadskurser som avses i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁹⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valutor och som grundval för att fastställa jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpningen och fastställandet av dessa omräkningskurser fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 961/98⁽¹¹⁾.

På grundval av de priser som har noterats i enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr 700/88 konstateras att de villkor som föreskrivs i artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 4088/87 om upphävande av förmånstullarna är uppfyllda i fråga om flockblommiga nejlikor (på kvist) med ursprung i Israel. Gemensamma tulltaxans tullsats bör därför återinföras.

Kvoten för produkterna i fråga täcker perioden 1 januari till 31 december 1998. Som en följd därav gäller upphävandet av förmånstullen och återinförandet av Gemensamma tulltaxans tull senast till slutet av den perioden.

Mellan förvaltningskommitténs möten skall dessa åtgärder vidtas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på import av flockblommiga nejlikor (på kvist) (KN-nummer ex 0603 10 13 och ex 0603 10 53) med ursprung i Israel skall de förmånstullar som fastställs i förordning (EG) nr 1981/94 upphävas och Gemensamma tulltaxans tullsats återinföras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 1998.

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.⁽³⁾ EGT L 199, 2.8.1994, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 88, 24.3.1998, s. 8.⁽⁵⁾ Se sida 10 i denna tidning.⁽⁶⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.⁽⁷⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.⁽⁸⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.⁽⁹⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.⁽¹⁰⁾ EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.⁽¹¹⁾ EGT L 135, 8.5.1998, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1244/98

av den 16 juni 1998

**om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom
anbudsinfordran**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av
den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av
marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förord-
ning (EG) nr 2634/97⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och
med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av
den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbuds-
infordran⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr
1176/98⁽⁴⁾, inleds uppköp av vissa kvalitetsgrupper
genom anbudsinfordran i vissa medlemsstater eller
regioner i en medlemsstat.

Tillämpningen av artikel 6.2–6.4 i förordning (EEG) nr
805/68 och behovet av att begränsa intervention till
uppköp av de kvantiteter som behövs för att garantera
marknaden ett rimligt stöd medför, på grundval av de

priser kommissionen har kännedom om, att förteck-
ningen över de medlemsstater eller regioner i en
medlemsstat där uppköp genom anbudsinfordran inletts,
liksom de kvalitetsgrupper som kan komma i fråga för
intervention, bör ändras i enlighet med bilagan till denna
förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas
med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 22 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 163, 6.6.1998, s. 17.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n° 1 do artigo 1° do Regulamento (CEE) n° 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		×				
Deutschland		×				
France		×				
Ireland				×	×	×
Österreich		×				
Great Britain					×	
Northern Ireland				×	×	×

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1245/98

av den 16 juni 1998

om inledande av en enskild anbudsinfördran för försäljning för export av vin-alkohol

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2087/97⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3877/88 av den 12 december 1988 om allmänna bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid de destillationer som avses i artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorgan⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 377/93⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1448/97⁽⁵⁾, fastställs närmare bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid destillationsåtgärder enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorganen.

Enskilda anbudsinfördringar bör inledas för export av vinalkohol till vissa västindiska och centralamerikanska länder för att säkerställa kontinuerlig försörjning av dessa länder och för att minska gemenskapens lager av vinalkohol.

En särskild säkerhet bör ställas för att garantera att alkoholen verkligen exporteras från gemenskapens tullområde, och gradvis stigande sanktioner bör införas om det datum som fastställts för exporten inte respekteras. Denna säkerhet bör vara oberoende av den s.k. uppfyllelsesäkerheten, som i synnerhet är till för att säkerställa att den alkohol som bjuds ut till försäljning förs ut från lagerlokaler och används på föreskrivet sätt.

I kommissionens förordning (EG) nr 2192/93⁽⁶⁾ om vissa avgörande händelser för jordbruksomräkningskurserna inom vinsektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 377/93 fastställs vilka jordbruksomräkningskurser som skall användas för att räkna om de betalningar och säkerheter som föreskrivs i samband med enskilda anbudsinfördringar till nationell valuta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom sex enskilda anbudsförfaranden, nr 246/98 EG, nr 247/98 EG, nr 248/98 EG, nr 249/98 EG, nr 250/98 EG och nr 251/98 EG, skall en sammanlagd mängd av 300 000 hl alkohol som härrör från destillationer enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av de spanska och franska interventionsorganen bjudas ut till försäljning.

Var och en av de enskilda anbudsinfördringarna nr 246/98 EG, nr 247/98 EG, nr 248/98 EG, nr 249/98 EG, nr 250/98 EG och nr 251/98 EG, skall omfatta en mängd på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Artikel 2

Den alkohol som bjuds ut till försäljning

— skall exporteras utanför gemenskapen,

— skall importeras till och dehydratiseras i

— ett av följande tredje länder för enskilda anbudsinfördringar nr 246/98 EG, nr 247/98 EG och nr 248/98 EG

— Costa Rica,

— Guatemala,

— Honduras, däri inbegripet Swanöarna,

— El Salvador,

— Nicaragua,

— ett av följande tredje länder för enskilda anbudsinfördringar nr 249/98 EG, nr 250/98 EG och nr 251/98 EG

— Saint Kitts och Nevis,

— Bahamas,

— Dominikanska republiken,

— Antigua och Barbuda,

— Dominica,

— Brittiska Jungfruöarna och Montserrat,

— Jamaica,

— Saint Lucia,

— Saint Vincent med de nordliga Grenadinerna,

— Barbados,

— Trinidad och Tobago,

— Belize,

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 346, 15.12.1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 43, 20.2.1993, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT L 198, 25.7.1997, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 196, 5.8.1993, s. 19.

- Grenada med de sydliga Grenadinerna,
 - Aruba,
 - Nederländska Antillerna (Curaçao, Bonaire, Saint-Eustache, Saba och den sydliga delen av Saint-Martin),
 - Guyana,
 - Amerikanska Jungfruöarna,
 - Haiti,
- skall uteslutande användas som motorbränsle.

Artikel 3

De berörda behållarnas placering och referensnummer, vilken kvantitet alkohol som finns i varje behållare, alkoholhalt och alkoholens egenskaper, samt vissa särskilda villkor anges i bilaga I till denna förordning.

Artikel 4

Försäljningen skall äga rum enligt bestämmelserna i artiklarna 13–18 samt artiklarna 30–38 i förordning (EEG) nr 377/93.

Trots artikel 15 i förordning (EEG) nr 377/93 skall dock sista dagen för inlämnande av anbud inom ramen för det anbuds-förfarande som föreskrivs i den här förordningen infalla mellan den 8:e och den 25:e dagen efter den dag då den enkla anbudsinfördran offentliggörs.

Artikel 5

1. Den deltagandesäkerhet som avses i artikel 15 i förordning (EEG) nr 377/93 skall vara 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent och skall ställas för hela den kvantitet som utbjuds till försäljning inom ramen för var och en av de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Vad gäller deltagandesäkerheten skall de primära kraven i enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽¹⁾ vara att anbudet inte får dras tillbaka efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud och att en exportsäkerhet samt en uppfyllelsesäkerhet ställs.

Deltagandesäkerheten för var och en av de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen skall frisläppas om anbudet inte antas eller när anbudsgivaren har ställt hela exportsäkerheten och uppfyllelsesäkerheten för den avsedda anbudsinfördringen.

2. Exportsäkerheten skall vara 5 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent, och skall ställas för varje kvantitet alkohol som omfattas av en uttagsorder för var och en av

de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Exportsäkerheten skall frisläppas endast av det interventionsorgan som innehar alkoholen för varje kvantitet som kan bevisas ha exporterats inom den tidsfrist som anges i artikel 6 i den här förordningen. Utan hinder av artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85 och utom i fall av force majeure skall, om den tidsfrist som anges i artikel 6 överskrids, exportsäkerheten på 5 ecu/hl alkohol uttryckt i 100 volymprocent vara förverkad

a) med 15 % i samtliga fall,

b) med 0,33 % av det återstående beloppet efter avdrag av de 15 % för varje dag med vilken den tidsfrist som satts för exporten överskrids.

3. Uppfyllelsesäkerheten skall vara 25 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Den skall frisläppas i enlighet med artikel 34.3 b i förordning (EEG) nr 377/93.

4. Utan hinder av artikel 17 i förordning (EEG) nr 377/93 skall exportsäkerheten och uppfyllelsesäkerheten ställas samtidigt hos det berörda interventionsorganet för var och en av de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen, senast dagen för utfärdandet av uttagsordern för den avsedda kvantiteten alkohol.

5. Den jordbruksräkningskurs som skall tillämpas för omräkning till nationell valuta av exportgarantin i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent är den som gällde den sista dagen för inlämnande av anbud för det berörda anbuds-förfarandet.

Artikel 6

1. Den alkoholexport som tilldelats genom anbudsinfördran enligt artikel 1 i den här förordningen skall avslutas senast den 31 januari 1999.

2. Användningen av den tilldelade alkoholen skall vara avslutad inom en tidsperiod av två år räknat från dagen för den första avhämtningen.

Artikel 7

För att ett anbud skall vara giltigt måste det innehålla uppgifter om platsen för slutanvändning av den tilldelade alkoholen samt en försäkran från anbudsgivaren att alkoholen kommer att sändas till den destinationen och användas för det ändamålet. Anbudet skall också innehålla bevis på att anbudsgivaren har bindande förpliktelser med en aktör inom motorbränslesektorn i det tredje land som nämns i artikel 2 i denna förordning vilken har åtagit sig att dehydratisera den tilldelade alkoholen i det landet och att exportera den för användning endast som motorbränsle.

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

Artikel 8

1. Innan den tilldelade alkoholen avhämtas skall interventionsorganet och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt ta ett referensstickprov och analysera detta för att fastställa alkoholhalten uttryckt som volymprocent för alkoholen i fråga.

Om slutresultatet av stickprovsanalysen visar att det finns en skillnad mellan den alkoholhalt uttryckt som volymprocent hos den alkohol som skall avhämtas och den minsta alkoholhalt uttryckt som volymprocent som anges i anbudsinfordran, skall följande bestämmelser tillämpas:

- i) Interventionsorganet skall samma dag meddela kommissionen detta i enlighet med bilaga II, samt lagerhållaren och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.
- ii) Den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt kan
 - gå med på att ta över partiet med dess konstaterade egenskaper, under förutsättning att kommissionen går med på detta, eller
 - vägra att ta över partiet i fråga.

I båda fallen skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt samma dag meddela interventionsorganet och kommissionen detta i enlighet med bilaga III.

När detta har fullgjorts skall anbudsgivaren, om han vägrar att ta över partiet i fråga, omedelbart befrias från sina åtaganden angående detta parti.

2. Om anbudsgivaren vägrar att ta över varorna i enlighet med punkt 1, skall interventionsorganet utan extra kostnad inom åtta dagar förse honom med en annan kvantitet alkohol av den föreskrivna kvaliteten.

3. Om avhämtningen av alkoholen försenas mer än fem arbetsdagar från den dag då den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt accepterade det parti som skall avhämtas, av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall medlemsstaten vara ansvarig för den ekonomiska ersättningen.

Artikel 9

1. De anbudsgivare som har tilldelats kontrakt genom ett förfarande med enskild anbudsinfordran nr 246/98 EG

och nr 247/98 EG får enhälligt sinsemellan utbyta en likvärdig kvantitet alkohol som förvaras i angivna behållare i samma medlemsstat för de ändamål som föreskrivs inom ramen för dessa anbudsinfordringar.

2. De anbudsgivare som har tilldelats kontrakt genom ett förfarande med enskild anbudsinfordran nr 249/98 EG och nr 250/98 EG får enhälligt sinsemellan utbyta en likvärdig kvantitet alkohol som förvaras i angivna behållare i samma medlemsstat för de ändamål som föreskrivs inom ramen för dessa anbudsinfordringar.

3. Ett sådant utbyte påverkar inte de berörda anbudsgivarnas förpliktelser, särskilt vad gäller det pris som skall betalas, tidsfristen för avhämtning och användningen av den alkohol som tilldelats dem och som anges i den aktuella anbudsinfordran.

4. De anbudsgivare som tilldelats kontrakt och som önskar göra ett sådant utbyte måste dessförinnan informera berörda interventionsorgan här om.

5. Om ett sådant utbyte påverkar den föreskrivna tidsplanen för det fysiska utlämnandet av alkoholen skall tidsplanen omedelbart anpassas och ändringen meddelas kommissionen.

Artikel 10

Trots artikel 36.2 första stycket i förordning (EEG) nr 377/93 får den alkohol som finns i de behållare som angavs i meddelandet från medlemsstaterna i enlighet med artikel 36 i förordningen och som omfattas av de anbudsinfordringar som anges i artikel 1 i den här förordningen bytas ut av de interventionsorgan som innehar alkoholen i fråga, efter överenskommelse med kommissionen, eller blandas med annan alkohol som levereras till interventionsorganet till dess att en uttagsorder utfärdas för den alkoholen, särskilt av logistiska skäl.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 246/98 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
FRANKRIKE	Deulep	605	244	35 + 36	Rå + 92 %
	Boulevard Chanzy	508	1 114	35 + 36	Rå + 92 %
	30800 Saint-Gilles-du-Gard	508	342	35 + 36	Rå + 92 %
		73	10 000	35 + 36	Rå + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11200 Port-la-Nouvelle	4	38 300	35 + 36	Rå + 92 %
	Insgesamt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i franska franc. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

- Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.
- Anbuden skall antingen
 - lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller
 - lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.
- Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 246/98 EG — Alkohol, GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.
- Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 2.7.1998 kl. 12.00 (Brysseltid).
- Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
 - En hänvisning till enkel anbudsinfördran nr 246/98 EG.
 - Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
- Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
 - SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tfn: 05-57 55 20 00, telex: 572 025, fax: 05-57 55 20 59).
 Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 247/98 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
FRANKRIKE	Deulep Boulevard Chanzy 30800 Saint-Gilles-du-Gard	508	73	35 + 36	Rå + 92 %
		71	10 000	35 + 36	Rå + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11200 Port-la-Nouvelle	6 9	23 000 16 927	35 + 36 35 + 36	Rå + 92 % Rå + 92 %
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i franska franc. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbudet skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbudet skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 247/98 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbudet skall vara kommissionen till handa senast den 2.7.1998 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 247/98 EG.

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tfn: 05-57 55 20 00, telex: 572 025, fax: 05-57 55 20 59).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 248/98 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
SPANIEN	Tarancón	A-8	24 795	35 + 36	Rå
	Tomelloso	2	9 220	35 + 36	Rå
	Tomelloso	3	1 823	35 + 36	Rå
	Tomelloso	4	14 162	35 + 36	Rå
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i spanska pesetas. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

- Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.
- Anbuden skall antingen
 - lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller
 - lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.
- Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 248/98 EG — Alkohol, GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.
- Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 27.1998 kl. 12.00 (Brysseltid).
- Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
 - En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 248/98 EG.
 - Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
- Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
 - FEGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tfn: 913 47 65 00, telex: 234 27 FEGA, fax: 915 21 98 32).
 Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 249/98 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
FRANKRIKE	Deulep Boulevard Chanzy 30800 Saint-Gilles-du-Gard	72	28 975	35 + 36	Rå + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11200 Port-la-Nouvelle	9 7	5 738 15 287	35 + 36 35 + 36	Rå + 92 % Rå + 92 %
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i franska franc. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbudet skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbudet skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 249/98 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbudet skall vara kommissionen till handa senast den 2.7.1998 kl. 12.00 (Brysselstid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 249/98 EG.

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tfn: 05-57 55 20 00, telex: 572 025, fax: 05-57 55 20 59).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 250/98 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
FRANKRIKE	Deulep Boulevard Chanzy 30800 Saint-Gilles-du-Gard	73	36 800	35 + 36	Rå + 92 %
	Port-la-Nouvelle boîte postale 62, avenue Adolphe Turrel 11200 Port-la-Nouvelle	7 4	3 200 10 000	35 + 36 35 + 36	Rå + 92 % Rå + 92 %
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i franska franc. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbudet skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbudet skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 250/98 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbudet skall vara kommissionen till handa senast den 27.1998 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 250/98 EG.

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tfn: 05-57 55 20 00, telex: 572 025, fax: 05-57 55 20 59).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 251/98 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
SPANIEN	Tarancón	B-8	24 759	35 + 36	Rå
	Tomelloso	3	16 787	35 + 36	Rå
	Tomelloso	5	8 454	35 + 36	Rå
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i spanska pesetas. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

- Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.
- Anbuden skall antingen
 - lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller
 - lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.
- Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 251/98 EG — Alkohol, GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.
- Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 27.1998 kl. 12.00 (Brysseltid).
- Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
 - a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 251/98 EG.
 - b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
- Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
 - FEGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tel.: 913 47 65 00, telex: 234 27 FEGA, fax: 915 21 98 32).
 Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

BILAGA II

De enda telex- och faxnummer i Bryssel som skall användas är följande:

GD VI/E/2 (att. MM. Chiappone/Van der Stappen):

- Telex: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska bokstäver)
- Fax: +32 2 295 92 52

BILAGA III

Meddelande om vägran eller godkännande av partier inom ramen för den enkla anbudsinfördran för export av vinalkohol som inleds genom förordning (EG) nr 1245/98

- Namn på den anbudsgivare som tilldelats kontrakt:
— Datum för tilldelning av kontrakt:
— Datum för anbudsgivarens vägran eller godkännande av partiet:

Parti nr	Kvantitet i hl	Alkoholens lagringsort	Motivering av vägran eller godkännande av övertagande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1246/98

av den 16 juni 1998

om försäljning av restprodukter av olivolja som innehas av det italienska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96⁽²⁾, särskilt artikel 12.2 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2754/78⁽³⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2203/90⁽⁴⁾, skall olivolja som innehas av interventionsorganen utbjudas till försäljning genom anbudsförfarande, utom när särskilda förhållanden gör andra förfaranden nödvändiga.

I enlighet med artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2960/77⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3818/85⁽⁶⁾, får interventionsorganen inte sälja olivolja som de innehar förrän det har antagits en förordning om detta, i enlighet med förfarandet i artikel 38 förordning nr 136/66/EEG.

Efter försäljning av olivolja via anbudsförfarande innehar det italienska interventionsorganet fortfarande bottenfällningar från oljefaten. Dessa innehåller en betydande procentandel olja. En korrekt förvaltning av den olivolja som köpts in av interventionsorganet kräver att dessa bottenfällningar bjuds ut till försäljning.

Av handelsmässiga skäl, bland annat att det inte finns en etablerad marknad eller ett inarbetat prissystem för denna produkt, är det inte tillrådligt att använda förfarandet med anbudsinfordran, som tidigare använts för olivolja. Det

italienska interventionsorganet bör därför sälja produkten på marknaden till bästa möjliga pris.

Produkten i fråga har inte kunnat säljas inom ramen för den försäljning som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 747/98⁽⁷⁾ på grund av nivån på de mottagna anbudena. Dessa restprodukter bör därför åter utbjudas till försäljning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det italienska interventionsorganet Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo, härnäst kallat "AIMA", skall på gemenskapsmarknaden till bästa möjliga pris sälja ungefär 720 ton bottenfällningar, som det innahar som restprodukt av den olivolja det uppköpt.
2. Meddelande om försäljning skall anslås av AIMA på dess huvudkontor på via Palestro nr 81, I-00185 Rom, Italien senast tio dagar före det datum som bestämts för försäljning.
3. Försäljning av den produkt som avses i punkt 1 skall ske före den 15 juli 1998. Leverans av den sålda produkten skall ske före den 30 september 1998.
4. AIMA skall snarast möjligt meddela kommissionen resultatet av försäljningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 331, 28.11.1978, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 201, 31.7.1990, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 348, 30.12.1977, s. 46.

⁽⁶⁾ EGT L 368, 31.12.1985, s. 20.

⁽⁷⁾ EGT L 103, 3.4.1998, s. 17.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1247/98

av den 16 juni 1998

om försäljning av restprodukter av olivolja som innehåses av det grekiska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96⁽²⁾, särskilt artikel 12.2 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2754/78⁽³⁾ av den 23 november 1978, ändrad genom förordning (EEG) nr 2203/90⁽⁴⁾, skall olivolja som innehåses av interventionsorganen utbjudas till försäljning genom anbudsförfarande, utom när särskilda förhållanden gör andra förfaranden nödvändiga.

I enlighet med artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2960/77⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3818/85⁽⁶⁾, får interventionsorganen inte sälja olivolja som de innehar förrän det har antagits en förordning om detta, i enlighet med förfarandet i artikel 38 förordning nr 136/66/EEG.

Efter försäljning av olivolja via anbudsförfarande innehar det grekiska interventionsorganet fortfarande bottenfällningar från oljefaten. Dessa innehåller en betydande procentandel olja. En korrekt förvaltning av den olivolja som köpts in av interventionsorganet kräver att dessa bottenfällningar bjuds ut till försäljning.

Av handelsmässiga skäl, bland annat att det inte finns en etablerad marknad eller ett inarbetat prissystem för denna produkt, är det inte tillrådligt att använda förfarandet med anbudsinfordran, som tidigare använts för olivolja. Det

grekiska interventionsorganet bör därför sälja produkten på marknaden till bästa möjliga pris.

Ett parti av produkten i fråga, motsvarande ungefär 30 ton, har inte kunnat säljas inom ramen för den försäljning som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 746/98⁽⁷⁾ på grund av brist på anbud. Dessa 30 ton restprodukter bör därför åter utbjudas till försäljning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det grekiska interventionsorganet Geniki Diefthinsi Diachiriseos Agoron Georgikon Proionton, hädanefter kallat "GEDIDAGEP", skall på gemenskapsmarknaden till bästa möjliga pris sälja cirka 30 ton bottenfällningar, som det innehåser som restprodukt av den olivolja det uppköpt.
2. Meddelande om försäljning skall anslås av GEDIDAGEP på dess huvudkontor på Acharnon nr 241, GR-11253 Aten, Grekland senast tio dagar före det datum som bestämts för försäljning.
3. Försäljning av den produkt som avses i punkt 1 skall ske före den 15 juli 1998. Leverans av den sålda produkten skall ske före den 30 september 1998.
4. GEDIDAGEP skall snarast möjligt meddela kommissionen resultatet av försäljningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 331, 28.11.1978, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 201, 31.7.1990, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 348, 30.12.1977, s. 46.

⁽⁶⁾ EGT L 368, 31.12.1985, s. 20.

⁽⁷⁾ EGT L 103, 3.4.1998, s. 16.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/40/EG

av den 8 juni 1998

om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 74/346/EEG om
backspeglar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIVmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,med beaktande av rådets direktiv 74/346/EEG av den 25
juni 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstift-
ning om backspeglar på jordbruks- eller skogsbrukstrak-
torer med hjul ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamen-
tets och rådets direktiv 97/54/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i
detta, och

med beaktande av följande:

Eftersom de arbetsuppgifter som utförs med traktorer blir
alltmer komplexa finns det anledning att nu ta i beak-
tande de backspeglar som används för övervakning av
redskapen och som inte är avsedda för användning vid
vägkörning.För att öka säkerheten är det lämpligt att fastställa
bestämmelser för förarens inställning av backspeglarna.
Direktiv 74/346/EEG bör därför ändras.De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga
med yttrandet från den kommitté för anpassning till den
tekniska utvecklingen som inrättas genom rådets direktiv
74/150/EEG ⁽³⁾, senast ändrad genom direktiv 97/54/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till direktiv 74/346/EEG ändras på följande sätt:

1) Följande mening skall läggas till i punkt 1.1:

”Extra speglar och backspeglar som är avsedda för
övervakning av redskap under arbete på fält, måste inte⁽¹⁾ EGT L 191, 15.7.1974, s. 1.⁽²⁾ EGT L 277, 10.10.1997, s. 24.⁽³⁾ EGT L 84, 28.3.1974, s. 10.nödvändigtvis typgodkännas men skall placeras i
enlighet med föreskrifterna i punkt 2.3.3–2.3.5.”2) I punkt 2.4.2 skall första meningen ersättas med
följande:”Den yttre backspeglarna skall kunna ställas in av
föraren utan att denne behöver lämna förarsätet”.*Artikel 2*1. Från och med den 1 maj 1999 får medlemsstaterna
inte— för en typ av traktor vägra EG-typgodkännande
eller utfärdande av det dokument som avses i
artikel 10.1 tredje strecksatsen i direktiv 74/150/
EEG, eller vägra nationellt typgodkännande,

— förbjuda ibruktagande av dessa traktorer,

om traktorerna uppfyller kraven i direktiv 74/346/EEG,
i dess lydelse enligt det här direktivet.

2. Från och med den 1 oktober 1999 får medlemsstaterna

— inte längre utfärda det dokument som avses i
artikel 10.1 tredje strecksatsen i direktiv 74/150/
EEG för en typ av traktor, om den inte uppfyller
kraven i direktiv 74/346/EEG i dess lydelse enligt
det här direktivet,— vägra nationellt typgodkännande för en typ av
traktor om den inte uppfyller kraven i direktiv
74/346/EEG i dess lydelse enligt det här direktivet.*Artikel 3*1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra
bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta
direktiv senast den 30 april 1999 och skall genast under-
rätta kommissionen om detta.När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de
innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av
en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare före-
skrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje
medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

MEDLEMSSTATERNAS REGERINGSFÖRETRÄDARES KONFERENS

BESLUT FATTAT AV FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERS
REGERINGAR

den 27 maj 1998

om utnämning av ledamöter av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

(98/380/EG, EKSG, Euratom)

FÖRETRÄDARNA FÖR EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
MEDLEMSTATERS REGERINGAR HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen, särskilt artikel 168a i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska kol- och stål gemenskapen, särskilt artikel 32d i
detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 140a i
detta,

med beaktande av rådets beslut 88/591/EKSG, EEG,
Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av en
förstainstansrätt inom Europeiska gemenskaperna⁽¹⁾.

Mandaten för Josef Azizi, Cornelis Paulus Briet, Marc
Jaeger, Andreas Kalogeropoulos, Koenraad Lenaerts, Rui
Manuel Gens de Moura Ramos, Virpi Tiili och Bo Vester-
dorf går ut den 31 augusti 1998.

Förstainstansrättens sammansättning bör delvis förnyas
för tiden 1 september 1998 – 31 augusti 2004.

För att komplettera den nämnda förnyelsen av samman-
sättningen bör en domare utses vid ett senare tillfälle.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande personer utnämns till medlemmar av förstain-
stansrätten för tiden från och med den 1 september 1998
till och med den 31 augusti 2004:

Josef Azizi

Marc Jaeger

Koenraad Lenaerts

Rui Manuel Gens de Moura Ramos

Virpi Tiili

Bo Vesterdorf

Michael Vilaras

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenska-
pernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 1998.

S. WALL

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 319, 25.11.1988, s. 1. Beslutet rättat genom EGT C
215, 21.8.1989, s. 1. Beslutet senast ändrad genom beslut 95/
1/EG, Euratom, EKSG om anpassning av de dokument
avseende nya medlemsstaters anslutning till Europeiska
unionen (EGT L 1, 1.1.1995, s. 1).

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 5 juni 1998

om gemenskapsbidrag till Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling till förmån för fonden för inkapsling av Tjernobylreaktorn

(98/381/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Ett samförståndsavtal om stängning av kärnkraftverket i Tjernobyl före år 2000 undertecknades den 21 december 1995 av G7-ländernas regeringar, Europeiska gemenskapernas kommission och Ukrainas regering.

I artikel III.4 i samförståndsavtalet föreskrevs att Ukraina och G7 skulle fortsätta att samarbeta för att utveckla kostnadseffektiva och miljövänliga metoder för inkapsling av Tjernobyl 4 samt snarast möjligt fastställa tekniska och kostnadsmässiga valmöjligheter som kan användas som en grund för översyn av de ekonomiska behoven.

Kommissionen deltog med hjälp av Tacis-programmet aktivt i utvecklingen av sådana metoder och detta ledde till fastställande av en plan för inkapslingen, "Shelter Implementation Plan" (SIP), som har godkänts av de ukrainska myndigheterna.

Vid toppmötet i Denver i juni 1997 beslutade G7:s stats- och regeringschefer och Europeiska kommissionens ordförande att utöka åtagandena enligt samförståndsavtalet med Ukraina och godkände upprättandet av ett multilateralt finansieringssystem för att hjälpa Ukraina att förvandla den befintliga sarkofagen i Tjernobyl till ett säkert och miljömässigt stabilt system, med åtgärder som beskrivs i SIP.

Genomförandet av SIP kommer att ske som ett led i samförståndsavtalet mellan G7 och Ukraina om stängning av Tjernobyl före år 2000.

För SIP:s genomförande har en särskild fond för inkapsling av Tjernobylreaktorn inrättats vid Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och den kommer att förvaltas av EBRD.

Gemenskapen stöder uttryckligen Ukraina i dess ansträngningar att undanröja konsekvenserna av kärnkraftsolyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl den 26 april 1986 och är därför beredd att bidra till fonden för inkapsling av Tjernobylreaktorn. Gemenskapen tar genom detta bidrag inte på sig något som helst skadeståndsansvar för skador som kan uppkomma.

Fonden kommer att ta vederbörlig hänsyn till Ukrainas fullgörande av sina åtaganden enligt det ramavtal med EBRD som undertecknades den 20 november 1997.

Ett finansiellt referensbelopp i enlighet med punkt 2 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995 ingår i detta beslut för hela den tid programmet löper, utan att budgetmyndighetens befogenheter i enlighet med vad som fastställs i fördraget därför påverkas.

Detta bidrag kommer att tas från de befintliga Tacis-medlen och det kommer därmed inte att innebära några extra budgetutgifter i 1998 och 1999 års budgetar.

EBRD:s policy och regler för upphandling kommer att gälla för bidrag som beviljas ur fonden för inkapsling av Tjernobylreaktorn, varvid dock gäller att upphandlingen i princip skall vara begränsad till varor och tjänster som tillverkas i eller tillhandahålls av bidragsgivarländerna eller länder där EBRD har verksamhet. Dessa regler är inte identiska med de regler som gäller för verksamhet som finansieras direkt genom Tacis-programmet, som därför inte finansierar detta bidrag.

⁽¹⁾ EGT C 364, 2.12.1997, s. 16.

⁽²⁾ EGT C 138, 4.5.1998.

Det är emellertid lämpligt att säkerställa att det inte görs någon åtskillnad mellan företagare i enskilda medlemsstater i Europeiska gemenskapen i fråga om upphandlingar som har samband med bidrag från fonden för inkapsling av Tjernobylyreaktorn, oavsett om medlemsstaterna har ingått individuella avtal med EBRD eller inte.

Gemenskapens bidrag till den vid EBRD inrättade fonden för inkapsling av Tjernobylyreaktorn skall förvaltas av Europeiska kommissionen i enlighet med principerna om en sund och effektiv förvaltning.

Detta bidrag kommer att bidra till att gemenskapens mål uppnås, särskilt när det gäller kärnsäkerhet. I fördragen finns bestämmelser som ger behörighet att anta detta beslut endast i artikel 235 i EG-fördraget och i artikel 203 i Euratomfördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall till fonden för inkapsling av Tjernobylyreaktorn vid Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), och i enlighet med denna fonds regler bidra med ett belopp på högst 100 miljoner ecu, som skall betalas ut under tvåårsperioden 1998 – 1999.

2. Detta bidrag till fonden skall förvaltas av kommissionen i enlighet med den i kraft varande budgetförordningen av den 21 december 1977 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾, med särskilt beaktande av principerna om sund och effektiv förvaltning.

3. Kommissionen skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen åtskillnad görs mellan företagare i enskilda medlemsstater i fråga om upphandlingar som har samband med bidrag från fonden.

Artikel 2

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförande av detta program under perioden 1998 – 1999 skall uppgå till högst 100 miljoner ecu.

2. De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom budgetplanens ram.

Artikel 3

1. Kommissionen skall vidarebefordra all relevant information till Revisionsrätten samt från EBRD begära in de kompletterande uppgifter som Revisionsrätten eventuellt önskar rörande den ekonomiska skötseln av fonden för inkapsling av Tjernobylyreaktorn, i den mån de berör gemenskapens bidrag.

2. Kommissionen skall varje år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en lägesrapport om utnyttjandet av fonden för inkapsling av Tjernobylyreaktorn.

Utfärdat i Luxemburg den 5 juni 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 356, 31.12.1977, s. 1.

RÅDETS BESLUT

av den 5 juni 1998

om det statistiska underlag som skall användas vid fastställande av fördelningsnyckeln för tecknande av Europeiska centralbankens kapital

(98/382/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 29.2 i det till fördraget fogade protokollet om Europeiska centralbanks-systemets och Europeiska centralbankens stadga,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 106.6 i fördraget och artikel 42 i nämnda protokoll, och

med beaktande av följande:

- (1) Europeiska centralbanken (ECB) kommer att upprättas så snart dess direktion har utsetts.
- (2) ECB:s startkapital uppgår till 5 miljarder ecu och blir operationellt i och med att banken upprättas.
- (3) De nationella centralbankerna kommer att vara de enda som tecknar och äger ECB:s kapital.
- (4) Fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital kommer att fastställas när banken är upprättad.
- (5) Det statistiska underlag som skall användas för att fastställa fördelningsnyckeln skall ställas till förfogande av kommissionen enligt de regler som rådet antar.
- (6) Arten av och källorna till det underlag som skall användas samt metoden för beräkning av de nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln måste definieras.
- (7) Genom rådets direktiv 89/130/EEG/Euratom av den 13 februari 1989 om harmonisering av beräkningen av bruttonationalinkomst till marknadspriser⁽⁴⁾ införs ett förfarande för medlemsstaternas framställning av underlag rörande bruttonationalprodukten till marknadspriser. Medlemsstaterna måste vidta alla nödvän-

diga åtgärder för att se till att dessa uppgifter överlämnas till kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De statistiska uppgifter som behövs för att fastställa fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital skall ställas till förfogande av kommissionen enligt reglerna i följande artiklar.

Artikel 2

Befolkningstalet och bruttonationalprodukten till marknadspriser, nedan kallad BNPmp, skall definieras i enlighet med den version av Europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS), som används vid tillämpning av direktiv 89/130/EEG/Euratom. BNPmp skall förstås som BNPmp enligt definitionen i artikel 2 i det direktivet.

Artikel 3

Underlaget i fråga om befolkningstal skall avse år 1996. Genomsnittet av den totala befolkningen under året skall användas i enlighet med rekommendationen i ENS.

Artikel 4

BNPmp-underlaget skall avse vart och ett av åren 1991 till och med 1995. BNPmp-underlaget för varje medlemsstat skall uttryckas i den nationella valutan i löpande priser.

Artikel 5

Underlaget i fråga om befolkningstal skall samlas in av kommissionen (Eurostat) från medlemsstaterna.

Artikel 6

BNPmp-underlaget för åren 1991–1995 skall vara det som framkommer vid tillämpning av direktiv 89/130/EEG/Euratom.

⁽¹⁾ EGT C 118, 17.4.1998, s. 13.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 28 maj 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 6 april 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 49, 21.2.1989, s. 26.

Artikel 7

1. En medlemsstats andel av gemenskapens befolkning skall vara dess procentuella andel av medlemsstaternas totala befolkning.
2. BNPmp-underlaget för varje enskilt år och varje enskild medlemsstat uttryckt i nationell valuta skall räknas om till siffror uttryckta i ecu. Den växelkurs som används i detta syfte skall vara medelvärdet av växelkurserna för årets alla vardagar. Den dagliga växelkursen skall vara den kurs som beräknas av kommissionen och offentliggörs i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
3. En medlemsstats andel av gemenskapens BNPmp skall vara dess procentuella andel av medlemsstaternas totala BNPmp under fem år.

Artikel 8

En nationell centralbanks vikt i fördelningsnyckeln skall vara det aritmetiska genomsnittet av den berörda

medlemsstatens andelar av gemenskapens befolkning och BNPmp.

Artikel 9

Under de olika beräkningsstegen skall tillräckligt många decimaler användas för att exaktheten skall säkerställas. De nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln skall anges med fyra decimaler.

Artikel 10

Det underlag som avses i detta beslut skall av kommissionen överlämnas till ECB så snart som möjligt efter dess upprättande.

Utfärdat i Luxemburg den 5 juni 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

RÅDETS BESLUT
av den 8 juni 1998
om utnämning av en ledamot i Regionkommittén

(98/383/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 198a i detta,

med beaktande av rådets beslut av den 26 januari 1998 ⁽¹⁾ om utnämning av Regionkommitténs ledamöter och suppleanter, och

med beaktande av följande:

En plats som ordinarie ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av Lord Peter Bowness avgång som ordinarie ledamot vilket meddelades rådet den 8 maj 1998.

De kandidater som den brittiska regeringen föreslagit har beaktats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Joan Hanham utnämns till ordinarie ledamot i Regionkommittén som ersättare för Lord Peter Bowness under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 25 januari 2002.

Utfärdat i Luxemburg den 8 juni 1998.

På rådets vägnar

R. COOK

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 28, 4.2.1998, s. 19.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 januari 1998

om de stöd som Nederländerna har beviljat för byggandet av en väteperoxidfabrik i Delfzijl

[delgivet med nr K(1998) 232]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(98/384/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att ha uppmanat de berörda parterna att i enlighet med dessa artiklar komma in med sina synpunkter, och

med beaktande av följande:

I

Kommissionen har till följd av ett klagomål uppmärksammat på byggandet av en väteperoxidfabrik i Delfzijl i Nederländerna.

Företaget FMC Industrial Chemicals (Netherlands) BV (nedan benämnt FMC), som är ett dotterbolag till det amerikanska företaget FMC Corp., har inkommit med en ansökan till de nederländska myndigheterna om stöd för att uppföra en fabrik för framställning av väteperoxid i Delfzijl i provinsen Groningen. Produktionen, som var avsedd för den nordeuropeiska marknaden, planerades starta vid slutet av 1995. Investeringen var beräknad till 115 miljoner nederländska gulden och produktionskapaciteten till 35 000 ton per år.

FMC:s projekt ansågs vara av stor betydelse för den ekonomiska utvecklingen i provinsen Groningen och särskilt för staden Delfzijl med hänsyn till den besvärliga ekonomiska situationen där och eftersom det rörde sig om den första etablering som ett större företag gjort i regionen sedan 1986. De nederländska myndigheterna biföll därför företagets ansökan och beviljade ett investe-

ringsbidrag motsvarande 25 % av de stödberättigande kostnaderna. Stödet har utbetalats inom ramen för det av kommissionen godkända nederländska stödprogrammet "Besluit subsidies regionale investeringsprojecten" (IPR) (1). Det beviljade investeringsbidraget uppgick till 28,75 miljoner gulden.

Genom ett beslut av den 18 september 1996 beslöt kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget vad gäller de ovan beskrivna stödåtgärderna. Den nederländska regeringen delgavs detta beslut genom en skrivelse av den 3 oktober 1996 (2). I en skrivelse av den 31 oktober 1996 begärde de nederländska myndigheterna en förlängning av tidsfristen för att komma in med sina synpunkter till kommissionen till den 15 januari 1997, vilket beviljades. Kommissionen erhöll dessa synpunkter den 27 januari 1997, vilka kompletterades genom en skrivelse av den 28 februari 1997.

Den skrivelse genom vilken de nederländska myndigheterna informerades om inledandet av förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (3). Efter detta offentliggörande har fyra företag eller företagsgrupperingar, däribland den gruppering som den klagande tillhör, samt det stödmottagande företaget kommit in med sina synpunkter till kommissionen.

Ett möte mellan kommissionens enheter och det stödmottagande företaget, biträtt av dess advokat, ägde rum i Bryssel den 2 juni 1997.

Genom en skrivelse av den 16 juni 1997 delgav kommissionen myndigheterna i Nederländerna de reaktioner som erhållits från tredje part, och översände även översättningen av dessa till nederländska. De nederländska myndigheternas kommentarer inkom till kommissionen den 17 juli 1997.

(1) Beslut av den 27 december 1990 (Statligt stöd N 514/90 – Nederländerna).

(2) GS (96)D/8632.

(3) EGT C 112, 10.4.1997, s. 3.

Det stödmottagande företags rådgivare inkom den 27 oktober och den 6 november 1997 med kompletterande upplysningar till kommissionen. Den nederländska regeringen inkom slutligen den 4 november 1997 till kommissionen med förtydliganden vad gäller miljöaspekterna i de investeringar som genomförs av det stödmottagande företaget.

II

Kommissionens beslut att inleda ett förfarande har fattats av följande skäl:

- Enligt det klagomål som låg till grund för det här stödärendet kännetecknades marknaden för väteperoxid av överkapacitet 1994 när de nederländska myndigheterna gav sin utfästelse om stöd till det mottagande företaget. Klaganden uttryckte sin förvåning över att det ifrågavarande företaget under dessa förhållanden beviljades stöd för en investering som skapar ny produktionskapacitet.
- Det stöd som beviljats FMC överstiger de av kommissionen högsta tillåtna stödtagen inom ramen för den regionala stödordning som gäller för Delfzijl (IPR-programmet). I de fall där de nederländska myndigheterna hade rätt att bevilja ett högsta investeringsstöd på 20 % brutto har de betalat ut drygt 25 % brutto. Vid den preliminära utredningen av ärendet har kommissionen noterat att FMC har beviljats tre typer av stöd, nämligen det ifrågavarande investeringsbidraget, ett lån med subventionerad ränta och försäljningen av en tomt till underpris. Det totala stödbeloppet uppgick till 29,88 miljoner gulden. Det bör påminnas om att inledandet av förfarandet uteslutande avser den del av det beviljade stödet som överskrider det högsta tillåtna stödet enligt IPR-stödordningen (20 % brutto av de stödberättigande kostnaderna).

III

Nederländerna har inom ramen för förfarandet anfört nedanstående argument:

- Beträffande marknaden för väteperoxid har de nederländska myndigheterna lämnat en mer detaljerad analys av den undersökning som de hade beställt från Chem Systems, en oberoende konsult inom kemisektorn, tillsammans med de övriga uppgifter de skickat in till kommissionen och som angavs när förfarandet inleddes.

Dessa undersökningar visar att, med beaktande av en effektiv utnyttjandegrad på 90 % i förhållande till den teoretiska utnyttjandegraden, förväntades enligt prognoserna ett nästan fullt effektivt kapacitetsutnyttjande år 2000. (En effektiv utnyttjandegrad på 90 %

anses i den ifrågavarande sektorn utgöra den maximala utnyttjandegrad som det är rimligt att planera för på lång sikt, särskilt utifrån miljömässiga hänsyn). Detta är också fallet i de uppgifter som klaganden har lagt fram, om man beaktar det effektiva kapacitetsutnyttjandet. På det här stadiet bör några procentenheters skillnad mellan den effektiva kapaciteten och efterfrågan betraktas som nödvändigt för att kunna förhindra marknadsstörningar.

Dessa undersökningar visar för övrigt att tillväxtprognoserna för den här marknaden 1993 uppskattades till 6,3 % per år för perioden 1991 – 2000. Det var således fråga om en marknad i stark tillväxt, vilket ledde andra tillverkare att samtidigt som FMC tillkännage kapacitetsökningar. Aussimont gjorde detta 1993, Oxysynthèse, EKA och Kemira 1995.

- Bruttoinvesteringarna uppgår som planerat till 115 miljoner gulden och har nästan fullständigt genomförts. I enlighet med IPR-programmet är emellertid 2 miljoner gulden av investeringen inte bidragsberättigande, vilket gör att stödet uppgår till 28,25 miljoner gulden. Ställt i relation till bruttoinvesteringen på 115 miljoner gulden motsvarar detta en stödnivå på 24,57 procent.

NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, hädanefter benämndt NOM, kunde bevilja ett förlagslån på 12,5 miljoner gulden till en ränta på 5,92 % tack vare en garanti på 100 % från FMC. Till följd av kommissionens invändningar och möjligheten att uppnå fördelaktigare räntevillkor hos en utländsk bank har FMC för övrigt förtidsinlöst nämnda lån i mars 1997.

Slutligen, vad gäller tomtförsäljningen, konstaterar de nederländska myndigheterna att kommissionen här avvisar den prejudicerande verkan av beslutet Fresenius AG (Stödärende C 36/92 (f.d. NN 108/92))⁽¹⁾, eftersom bevis som styrker att tomten varit till salu under en längre tid inte har lämnats och att nedsättningen av tomtvärdet inte beror på avsaknaden av potentiella köpare utan på vad tomten de senaste åren har använts till. (I det ärendet hade kommissionen ansett att, även om det pris som betalats låg 10 % under det av värderingsmännen uppskattade marknadspriset, kommunen i fråga under flera år hade försökt att sälja tomten direkt och genom mellanhänder utan att finna en köpare. Kommissionen hade därför dragit slutsatsen att de ansträngningar som gjorts för att sälja tomten kunde liknas vid ett öppet och villkorslöst anbuds förfarande och att det pris som betalats följaktligen motsvarade marknadspriset).

De behöriga myndigheterna har emellertid angivit att tomten under åttiotalet och början av nittiotalet har utbudits till intresserade företag till lägst självkostnadspriset. Detta ledde, bland annat till följd av det fastställda priset, till att ingen investerare etablerade sig i regionen i fråga. I beaktande av detta dåliga resultat beslöt man 1992 att fastställa priset med hänsyn till tomtens marknadsvärde i stället för självkostnadspriset.

⁽¹⁾ EGT C 21, 25.1.1994, s. 4.

Trots ett föreslaget pris på 1 gulden per kvadratmeter eller i vissa fall ännu lägre, var endast FMC beredd att acceptera priset. Den nederländska regeringen anmärker för övrigt att flera belgiska och franska regioner har erbjudit tomtmark till priser som är jämförbara med dem som begärts av hamnförvaltningen i Delfzijl/Eemshaven.

- Platsen för FMC:s anläggning i Delfzijl gränsar enligt de nederländska myndigheterna till Waddenzee som har en särskild ställning som naturskyddat område. Waddenzee utgör för övrigt ett skyddsområde enligt artikel 3 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar⁽¹⁾ samt artikel 4 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽²⁾. Platsen anses dessutom i enlighet med Ramsarkonventionen vara ett träskområde. De behöriga nederländska myndigheterna har antagit tvingande bestämmelser med sikte på att endast tillåta ekonomisk verksamhet i området i fråga i den mån områdets ställning inte skadas.

FMC har således vidtagit ett antal miljöskyddsåtgärder och en stor del av investeringarna, närmare bestämt 69,92 miljoner gulden, bör anses vara investeringar av det här slaget. Det gäller således att fastställa i vilken utsträckning de ovan nämnda investeringarna bedöms vara "oproportionerligt omfattande". En konsult har fått i uppdrag att utreda detta. Enligt denne innebär "oproportionerligt omfattande", överstigande den miniminivå som krävs i övriga medlemsstater, med hänsyn tagen till gemenskapsdirektiven. Förekomsten av "oproportionerligt omfattande" investeringar avgörs på grundval av en jämförelse med normala miljöskyddsåtgärder och med allmänt accepterade miljöskyddsnivåer.

Ett visst antal investeringar och åtgärder till skydd för miljön har kartlagts med hjälp av de tillståndsansökningar som har lämnats in av FMC på grundval av den gällande miljöskyddslagstiftningen i Nederländerna (lag om förvaltning av miljön, lag om förorening av ytvatten, samt olika tillstånd från kommun och provinsstyrelse vid tillämpning av dessa lagar). På grundval av dessa handlingar har konsulten valt ut de åtgärder och insatser som enbart avsåg skyddet av miljön och dem som han inte ansåg vara "oproportionerligt omfattande".

Konsulten har funnit ett visst antal helt eller delvis "oproportionerligt omfattande" investeringar för vilka det investerade beloppet ligger mellan 12 och 21 miljoner gulden. Bland dessa investeringar kan en del definieras som "lokalt oproportionerligt omfattande", dvs. i förhållande till de åtgärder som är nödvändiga att vidta på grund av den lokala miljöns sårbarhet. Dessa "lokalt oproportionerligt omfattande" investe-

ringar uppskattas uppgå till mellan 1,4 och 2,65 miljoner gulden. I en sådan situation är det enligt den nederländska regeringen lämpligt att godkänna beviljandet av ytterligare stöd.

IV

Inom ramen för detta förfarande har kommissionen mottagit fem yttranden som har kommit från fyra företag och en företagsammanslutning inom branschen. Bland dessa yttranden kommer ett från den sammanslutning som klaganden tillhör och ett från stödmottagaren.

De fyra första tredje parter som yttrat sig (intervenienter) har tillsänt kommissionen statistik över efterfrågan på och produktionskapacitet för väteperoxid för perioden 1994–1996 samt prognoser för perioden 1997–2000. Undersökningen av detta siffermaterial, av vilket en del är av konfidentiell natur, ger vid handen att efterfrågan på europeisk nivå är lägre än den befintliga produktionskapaciteten även om man utgår från den effektiva kapaciteten (90 % av den teoretiska kapaciteten som Chem Systems uppgivit). Kapacitetsutnyttjandet anges av de fyra företagen som yttrat sig till följande, men det bör dock noteras att exporten (omkring 10 % av de europeiska efterfrågan) inte beaktas i dessa siffror:

	(%)						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
a)	84,05	85,47	76,90	74,43	75,45	79,79	84,55
b)	77,88	82,72	72,78				77,78
c)	82,26	80,38	74,52	73,12	75,12	78,25	81,48
d)	81,94	83,98	76,61	73,35	74,12		80,62

Deras synpunkter kan sammanfattas på följande sätt:

- Enligt den företagsgrupp som den klagande tillhör har prognoserna från 1994 bekräftats vilka förutsåg att den nya produktionskapaciteten under flera år skulle komma att betydligt överstiga efterfrågeutvecklingen och bidra till att befästa överkapaciteten på marknaden.
- Alltjämt enligt samme intervenient, kan, mot bakgrund av dennes erfarenhet de senaste åren, det varaktigt uppnåbara kapacitetsutnyttjandet i anläggningar med världsomspännande dimension (det finns inga andra i Västeuropa) uppskattas till 95 %. Det är således denna utnyttjandegrad som bör jämföras med efterfrågan. Ingen annan intervenient har framfört reservationer mot den kapacitetsutnyttjandegrad på 90 % som föreslagits av Chem Systems.

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

- Denna företagsgrupp anför vidare att nedgången i efterfrågan på marknaden för väteperoxid förklaras av att processen att ersätta klor med den mindre miljöfarliga väteperoxiden i celluloseblekningsprocessen sedan 1994 i stort sett är avslutad i Västeuropa, och att denna ersättningsprocess i särskilt hög grad tidigare har hållit efterfrågan uppe.
- En annat intervenient anser å sin sida att opinionen från ekologer för att ersätta klor med väteperoxid var mycket stark i början av nittiotalet. Denna opinion har avtagit betydligt under de senaste åren. Efterfrågan har således ökat betydligt långsammare än vad de flesta producenter förutsåg i början av nittiotalet.
- En annan intervenient uppmanade kommissionen att noga undersöka investeringskostnaderna för fabriken i Delfzijl för att se om det i dessa inte hade medtagits interna kostnader för FMC.
- En intervenient, slutligen, meddelade kommissionen att andra företag skulle ha byggt produktionsanläggningar för väteperoxid i Tyskland. Det skulle röra sig om Solvys, Aussimont och Oxysynthèse. Dessa bolag skulle enligt rykten inom branschen ha erhållit investeringsbidrag.

V

Som ovan nämnts har även FMC inkommit med sina synpunkter till kommissionen om inledandet av förfarandet. Dessa kan, förutom dem som upprepar de av de nederländska myndigheterna anförda argumenten, sammanfattas enligt följande:

- Vad gäller tomtförsäljningen, erinrar FMC om att eftersom det under flera år inte hade funnits några intresserade köpare, skulle det inte ha varit särskilt meningsfullt att utlysa ett anbudsförfarande. FMC anser att värderingen från Stichting Adviesbureau Onroerende Zaken inte skulle kunna utgöra någon referens. Enligt avtalet från 1988 mellan de olika offentliga myndigheter som berördes av den ekonomiska omstruktureringen av hamnförvaltningen i Delfzijl skulle anlitalet av denna expert i själva verket ha krävts. Företaget drar av detta slutsatsen att andra överväganden än ekonomiska har kunnat påverka bestämningen av priset.
- FMC anger att det av NOM beviljade lånet fullt ut återbetalats. Företaget har i övrigt svårt att förstå hur detta lån skulle kunna anses utgöra statligt stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget. Enligt EG-domstolens dom av den 17 mars 1993 i de förenade målen C-72/91 och C-73/91, Sloman Neptune Schiffahrts AG mot

Bodo Ziesemer⁽¹⁾, har domstolen bedömt att för att en statlig åtgärd skall anses utgöra stöd måste den medföra en fördel som skulle kunna innebära en ytterligare belastning för staten eller för offentliga eller privata organ som utsetts eller inrättats av staten. Eftersom kontot på vilket medlen som lånats ut till FMC hade deponerats gav NOM lägre ränta än den som NOM begärde av FMC är det inte fråga om någon ökad belastning i enlighet med domstolens definition.

- När det gäller frågan om den påstådda överkapaciteten på väteperoxidmarknaden, anser FMC att det är viktigt att hålla i minnet att det går arton månader mellan beslutet att bygga en fabrik och starten av produktionen. Härav följer att vid en prognosticerad ökning av efterfrågan så kommer denna efterfrågan endast att kunna mötas genom en motsvarande produktionskapacitetsökning som bör ha beslutats 18 månader tidigare. Det är således fråga om ett föregripande av marknadsutvecklingen vilket är lätt att kontrollera eftersom efterfrågan 1994 uppgick till 647 000 ton och den effektiva produktionskapaciteten 1992 uppgick till 646 000 ton (enligt uppgifter från CEFIC, som anförts vid inledandet av förfarandet⁽²⁾).

När FMC 1992 beslutade att genomföra sin investering pekade deras prognoser på en efterfrågeökning på mer än 10 % per år för perioden 1992–1995. FMC bekräftar dessutom med stöd av statistik att den stagnerande försäljningen under 1995 och 1996 väsentligen berodde på den minskade efterfrågan från pappersindustrin. Denna försvagning var oväntad med hänsyn till den tidigare utvecklingen och de objektiva faktorer som påverkar efterfrågan.

- Andra konkurrerande företag skulle ha erhållit regionalstöd för de investeringar som gjorts i Tyskland.
- Om kommissionen skulle komma att förklara det av FMC erhållna stödet som oförenligt med gemenskapens konkurrenslagstiftning skulle återvinningen av stödet vara omotiverad och senkommen. Ett sådant återkrav skulle strida mot skyddet för FMC:s berättigade förväntningar. Företaget hävdar nämligen att de har gjort stora ansträngningar för att informera sig om de gällande stödprogrammen och kommissionens godkännande av dem. FMC hävdar dessutom att de för första gången genom texten till skrivelsen om öppnandet av förfarandet⁽³⁾ informerats om den högsta tillåtna stödnivån på 20 % enligt IPR-programmet.

På grundval av den information som företaget hade tillgång till när det fattade sitt investeringsbeslut, samt de juridiska råd som det hade inhämtat, kunde FMC, i ljuset av det som har anförts ovan, inte annat än dra slutsatsen att investeringsstödet var tillåtet enligt IPR-programmet och att kommissionen uppenbarligen inte hade förbjudit bestämmelserna om "större ärenden" för vilka de nederländska myndigheterna ansåg det vara möjligt att överskrida de godkända stödbeloppen och stödtaken.

⁽¹⁾ REG 1993, s. I-887.

⁽²⁾ EGT C 112, 10.4.1997, s. 3.

⁽³⁾ EGT C 112, 10.4.1997, s. 3.

- I beaktande av att stödet beviljades 1994 och att kommissionen skulle vara informerad om det sedan 1995, hävdar FMC att en betydande tidsperiod har förflutit före detta slutliga beslut. Med hänvisning till EG-domstolens dom av den 24 november 1987 i mål 223/85, RSV mot kommissionen (¹), anser företaget att den långa handläggningstid som kommissionen har behövt för att fatta sitt beslut förhindrar den att kräva återbetalning av stödet.
- Slutligen har FMC:s juridiska ombud nyligen hävdat att kommissionen i sitt beslut 97/542/EG (²) angående ett stöd som Frankrike hade beviljat för att främja tillverkningen av biobränslen (Stödärende C 51/94 — Frankrike) konstaterade att stöden var olagliga och oförenliga med den gemensamma marknaden och trots det beslöt att inte kräva tillbaka stödet av denna medlemsstat. FMC anser att samma argument kan anföras i detta fall.

VI

När förfarandet i det här ärendet inleddes erinrade kommissionen om att den, i enlighet med EG-domstolens dom av den 30 juni 1992 i mål C-47/91, Italien mot kommissionen (³), i fråga om nya stöd som beviljats i kraft av en av kommissionen redan godkänd stödordning enbart skall kontrollera att villkoren i den aktuella stödordningen uppfylls. Om dessa villkor uppfylls skall ingen granskning av stödets förenlighet göras. Om däremot kommissionen fastslår att de villkor som fastställts i den ifrågavarande stödordningen inte uppfylls, är den skyldig att genomföra en mer djupgående granskning av stödets förenlighet.

Kommissionen anser av de ovan angivna skälen att villkoren i stödordningen "Besluit subsidies regionale Investeringsprojecten" (Statligt stöd N 514/90 — Nederländerna) i det här fallet inte har följts. Därför är det nödvändigt att göra en grundligare undersökning.

När FMC:s anläggning i Delfzijl tas i bruk utökas för övrigt den nederländska produktionskapaciteten från 20 000 ton till 55 000 ton per år. Mellan 30 och 40 % av den europeiska väteperoxidproduktionen (enligt uppgifter från olika källor) var föremål för gemenskapsintern handel under 1994. Nederländernas andel av denna totalt utgjorde mellan 10 och 15 %. Därav följer att det stöd som beviljats FMC för fabriken i Delfzijl påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(¹) REG 1987, s. 4617.

(²) EGT L 222, 12.8.1997, s. 26.

(³) REG 1992, s. 1-4145.

Kommissionen beklagar att den nederländska regeringen inte i tid har anmält dessa åtgärder för att i enlighet med bestämmelserna i artikel 93.3 i EG-fördraget ge kommissionen möjlighet att uttala sig. De nederländska myndigheterna har genom att vidta åtgärderna i fråga innan kommissionen har haft möjlighet att uttala sig om dem gjort dem olagliga.

De huvudsakliga frågeställningarna i detta ärende vilka kommissionen måste besvara är de tre följande:

- A. Att avgöra huruvida marknaden för väteperoxid 1994, när utfästelsen om stöd lämnades, samt under de följande åren kännetecknades av överkapacitet, såsom den klagande parten i ärendet hävdar.
- B. Hur överskridandet av de av kommissionen föreskrivna maximala stödnivåerna i den stödordning som gäller för Delfzijl (IPR-ordningen) skall behandlas. I de fall där de nederländska myndigheterna hade rätt att bevilja investeringsstöd på högst 20 % brutto, har de betalat ut drygt 25 % brutto.
- C. Bärigheten i de nederländska myndigheternas påståenden om att FMC skulle ha gjort betydande investeringar för miljöskyddsändamål.

Dessutom bör kommissionen även bedöma det stödmotagade företags anmärkningar om att ett eventuellt återkrav av stöd som kommissionen skulle komma att förklara som oförenliga med den gemensamma marknaden vore oberättigat och skulle komma alltför sent.

A. Marknaden för väteperoxid

När det gäller situationen på marknaden för väteperoxid och dess utveckling över tiden, anser kommissionen att den måste bedömas utifrån läget när beslutet att genomföra den planerade investeringen fattades. Det är på grundval de uppgifter som företaget vid det tillfället hade tillgång till som beslutet att genomföra en sådan investering eller ej skulle ha fattats.

Härvidlag noterar kommissionen att de tredje parter som yttrat sig inom ramen för förfarandet har tillhandahållit statistik över den tidigare marknadssituationen (fram till och med 1995 eller i vissa fall 1996) och prognoser för framtiden. Detta förklarar bland annat att de uppgifter om efterfrågan som lämnats av de fyra intervenienterna för perioden 1994-1996 är mycket likartade. Dessa värden gör det emellertid inte möjligt att göra en bedömning utifrån förutsättningarna vid tidpunkten för FMC:s beslut att investera på den här platsen.

När en av intervenienterna, som i själva verket är moderbolag till den klagande parten, hävdar att den befintliga överkapaciteten enligt dess prognoser från 1994 skulle hålla i sig under flera år, vilket den senare utvecklingen skulle ha bekräftat, finns det på motsvarande sätt anledning att ifrågasätta samstämmigheten mellan dess uttalanden i dag och dem från 1994. I koncernens årsredovisning för 1994/1995, som de nederländska myndigheterna har skickat till kommissionen, kännetecknades nämligen väteperoxidverksamheten av oavbruten tillväxt. Längre fram i årsredovisningen står att läsa att prognoserna för den globala marknadstillväxten låg på 7–8 % per år.

Samma företag hävdar också att nedgången i efterfrågan på väteperoxidmarknaden förklaras av att ersättandet av klor med väteperoxid i celluloseblekningsprocessen i stort sett avslutats i Västeuropa från och med 1994. I den nämnda årsredovisningen står emellertid att läsa att "på många områden, exempelvis textil och papperstillverkning, ersätter väteperoxid alltmer de tidigare använda klorprodukterna".

För övrigt anser en annan intervenient i likhet med FMC att trycket från ekologerna att ersätta klor med väteperoxid har minskat under de senaste åren vilket har lett till att efterfrågan har stigit långsammare än vad flertalet producenter hade räknat med i början av 1990-talet. Det är viktigt att känna till att blekning av papper och textil (!) utgjorde 42 % av den här produktens användningsområde 1993. Dessutom låg prognoserna för ökningen av konsumtionen inom områdena pappers- och textiltäckning på 8,2 respektive 2,6 % per år för perioden 1991–2000.

För att mäta förekomsten av eventuell överkapacitet bör man dessutom också beakta fördröjningen mellan tidpunkten för investeringsbeslutet och den faktiska produktionsstarten i fabriken. Det är nämligen prognoserna som påverkar beslutet att investera eller inte investera. FMC uppskattar denna fördröjning till 18 månader. De årliga uppgifter som samtliga intervenienter har redovisat inom ramen för det här förfarandet föranleder emellertid kommissionen att fastställa denna fördröjning till två år.

Om man granskar de tabeller som sammanställts på grundval av de uppgifter som de nederländska myndigheterna har lämnat, vilka angavs när förfarandet inleddes, måste man konstatera att den effektiva produktionskapaciteten år "t" understiger den prognostiserade efterfrågan år t + 2 samt att den endast skulle kunna täckas genom ett ökat effektivt produktionsutnyttjande över kapacitetsbegränsningen på 90 % eller genom en utökning av kapaciteten. Om de statistiska uppgifter som lagts fram av de

inom ramen för förfarandet berörda tredje parterna analyseras på samma sätt, med beaktande av att de utgör en fotografisk bild av det förflutna och ingen förutsägelse om framtiden, kan man konstatera att efterfrågan 1996 utgjorde mellan 90 och 100 % av den befintliga effektiva produktionskapaciteten 1994.

Kommissionen måste slutligen, i ljuset av alla statistiska uppgifter som har lagts fram för den, konstatera att FMC är långt ifrån det enda företag som byggde ut sin produktionskapacitet under den första hälften av nittio-talet. Flera av dess konkurrenter har gjort detsamma och ofta tagit i bruk ny mer betydande produktionskapacitet än fabriken i Delfzijl, samtidigt som man har kritiserat överkapaciteten på marknaden vid det tillfället.

Mellan 1994 och 1996 tillkännagavs beslut om produktionskapacitetsökningar på totalt 245 000 ton, av vilka endast 35 000 ton hänförde sig till FMC (2).

Med hänsyn till det ovanstående anser kommissionen, även om det inte kan uteslutas att marknaden för väteperoxid kännetecknades av överkapacitet 1994 (endast med uppgifter från de föreliggande åren skulle det vara möjligt att göra en mer exakt bedömning), inte desto mindre att FMC när det beslutade att bygga ut produktionskapaciteten i likhet med ett stort antal konkurrenter kunde räkna med en årlig marknadstillväxt på cirka 7 %. Konkurrenterna bekräftar för övrigt att de flesta av dem inte förutsåg den följande minskade tillväxten. Tillväxten på marknaden var således tillräckligt bärkraftig för att locka företagen att dra nytta av den genom att besluta om nyinvesteringar. Mellan 1993 och 1995 tillkännagavs dessutom ett flertal andra företag liknande investeringar (exempelvis i de nya tyska delstaterna och i Skandinavien).

Under dessa förhållanden ter sig FMC:s beslut att bygga fabriken i Delfzijl inte onormalt. En olikhet är emellertid att FMC till skillnad från vissa av dess konkurrenter har mottagit stöd. Av detta skäl anser vissa intervenienter till och med att kommissionen borde ifrågasätta samtliga stöd som FMC har beviljats. Vad gäller de stöd som andra väteperoxidproducenter skulle kunna ha erhållit vid ungefär samma tidpunkt som FMC, är dessa föremål för en särskild granskning från kommissionens sida.

De nederländska myndigheterna har dessutom hävdat att de beviljar stöden endast om sökanden uppfyller kriterierna avseende stödberättigande kostnader enligt den gällande lagstiftningen. Utbetalningen av stödet sker endast efter det att de stödberättigande kostnaderna har kontrollerats av revisor. Kommissionen har således inte för avsikt att fortsätta granskningen av denna aspekt.

(1) *Källa:* Chem Systems; upplysningar från de nederländska myndigheterna.

(2) *Källa:* Chem Systems; upplysningar från de nederländska myndigheterna.

B. Överskridandet av de tillåtna stödnivåerna

De stöd som FMC har erhållit är av tre slag, ett direkt investeringsbidrag, ett lån till subventionerad ränta och försäljningen av en tomt till ett pris som uppenbart understiger marknadsvärdet.

- 1) Vad gäller investeringsbidraget kan kommissionen inte dela de nederländska myndigheternas synsätt att de stödberättigande kostnaderna skulle understiga den totala investeringen men att stödnivån borde hänföra sig till den totala investeringen.

Enligt de nederländska myndigheterna skulle det föreligga ett missförstånd i fråga om den maximalt tillåtna stödnivån i stödordningen "Besluit subsidies regionale Investeringsprojecten" som godkändes av kommissionen den 27 december 1990 (Statligt stöd N 514/90 – Nederländerna). Enligt den ifrågavarande stödordningen medges beviljande av stöd upp till 20 % av de stödberättigande kostnaderna upp till maximalt 18 miljoner gulden. Detta gäller för de så kallade normala stödärendena. I fråga om de viktigare ärendena, så kallade "större ärenden" som överstiger det fastställda stödtaket på 18 miljoner gulden i stödberättigande kostnader har den behörige ministern möjlighet att överskrida det tillåtna stödbeloppet, dvs 20 % av 18 miljoner gulden (enligt artikel 5.2 i "Subsidieregeling regionale investeringsprojecten 1991" kan ministern besluta om beviljande av stöd som överstiger det maximala beloppet som fastställs i artikel 5.1 om kostnaderna för ett projekt som avses i artikel 5.1 a eller 5.1 b överskrider 18 miljoner gulden och projektet i fråga är av särskild betydelse för utvecklingen av ekonomin i en region). De nederländska myndigheterna har ansett att ministern kunde bevilja ett högre investeringsbidrag, såväl i fråga om stödbeloppet som stödnivån. Härav följer att ett investeringsbidrag på 20 % netto till förmån för FMC skulle utgöra en korrekt tillämpning av den ovannämnda stödordningen.

Kommissionen kan inte hålla med om denna tolkning eftersom det i ordningen inte anges att stödnivån kan överskridas i de s.k. större ärendena. Endast stödbeloppet kan överskrida det för normala ärenden fastställda stödtaket. Inom ramen för anmälan av stödordningen IPR har inte de nederländska myndigheterna någonstans nämnt att de önskar införa en särskild stödnivå för de s.k. "större ärendena". Beslutet i stödärendet

N 514/90 – Nederländerna fastslår dessutom att det rör sig om en maximal stödnivå på 20 % brutto. Den nederländska regeringen har aldrig innan FMC-ärendet blev aktuellt bestridit giltigheten av detta beslut. Nivån på det faktiskt beviljade bidraget uppgår till 25 % brutto.

- 2) Vad gäller lånet från NOM noterar kommissionen att FMC fullt ut har återbetalat det lånet långt före förfallodagen och tagit upp ett annat lån med bättre villkor hos en utländsk bank. Enligt både det stödmottagande företaget och de nederländska myndigheterna utgör inte lånet från NOM stöd eftersom detta organ arbetar utifrån ett marknadsmässigt synsätt. NOM kunde bevilja det här förlagslånet på 12,5 miljoner gulden till en ränta på 5,92 % bland annat genom att FMC garanterade lånet till 100 %. Eftersom kontot på vilket de medel som hade lånats ut till FMC var deponerade gav NOM en lägre ränta än den NOM begärde av FMC, förefaller det inte ha varit en ytterligare belastning i enlighet med domstolens definition av den 17 mars 1993⁽¹⁾ som stödmottagaren hänvisar till. Slutligen var den referensränta som användes av kommissionen 1994 vid beräkningen av regionalstöden 6,27 %, vilket, jämfört med räntan som beviljades FMC, innebär en räntedifferens på 35 räntepunkter. Den ifrågavarande referensräntan innehåller emellertid en riskpremie som i Nederländernas fall uppskattas till 75 räntepunkter och som motsvarar den risk som är knuten till en genomsnittlig låntagare. Eftersom FMC har ställt sig som garant för hela lånet och eftersom, även under dessa förhållanden, NOM har åsatt FMC en riskpremie på 40 räntepunkter, måste slutsatsen bli att lånet i fråga inte innehåller stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget.
- 3) Vad gäller tomtförsäljningen, anser den nederländska regeringen, med hänvisning till de skäl som anges i del III i detta beslut, att denna försäljning inte utgör stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget. Det faktum att tomten under mycket lång tid inte intresserat någon köpare räcker enligt den nederländska regeringens synsätt för att påvisa att det pris som FMC har erlagt motsvarar marknadspriset.

Som kommissionen vid inledandet av förfarandet anförde i fråga om försäljningspriset för tomtmarken, är dess allmänna uppfattning att värdet av en tomt som av offentliga myndigheter lämnas ut till försäljning med större exakthet kan bestämmas genom ett öppet och villkorslöst anbudsförfarande. Vid ett sådant förfarande har de potentiella köparna möjlighet att lämna in sina anbud varav det mest fördelaktiga antas. Detta tillvägagångssätt visar också på säljarens ansträngning att uppnå bästa möjliga marknadsmässiga villkor. I detta avseende hänvisas till kommissionens beslut i ärendet Fresenius AG⁽²⁾.

⁽¹⁾ REG 1993, s. 1 – 887.

⁽²⁾ EGT C 21, 25.1.1994, s. 4.

Om myndigheterna i fråga inte använder sig av denna möjlighet, anser kommissionen att marknadspriset för en tomt bör värderas av ett oberoende värderingsinstitut som tillämpar allmänt accepterade värderingsmetoder, som bland annat grundas på nyligen genomförda försäljningar av jämförbara tomter.

Dessa kriterier har nyligen angivits i kommissionens meddelande om inslag av stöd vid offentliga myndigheters försäljning av mark och byggnader⁽¹⁾.

Kommissionen delar inte företagets tveksamma inställning till det värderingsinstitut som värderade tomten i fråga i mars 1994. Den värderingsrapport som bifogats de nederländska myndigheternas skrivelse av den 9 januari 1997 är tillräckligt detaljerad och väger in en lång rad faktorer för att komma fram till den slutliga värderingen (geografisk belägenhet, närhet till vattendrag och järnväg, tomtens skick samt tidigare gjorda värderingar). Inga icke-ekonomiska omdömen framskymtar i rapporten, utom möjligen det faktum att "Staten fäster stor vikt vid att denna överföring av äganderätten genomförs och att företaget etablerar sig på den här tomten". Värderingsmannen har emellertid trots detta värderat tomten till 10 gulden/m², samtidigt som hamnförvaltningen sålde den för en tiondel av detta pris.

Med hänsyn till att värderingsmannen preciserar att hans eget värderingsinstitut värderade tomten 1987 och att han vid den andra värderingen 1994 tillägger att "tomtlotterna utgör del av ett område som vid den tiden (1993) användes för avtippning av slam, som numera har röjts och kan tjäna som industritomt", anser kommissionen att värderingsmannen har tagit hänsyn till alla de relevanta faktorerna vid den värdering som han hade anlitats för att utföra. Det är således intressant att notera att företaget trots de olika invändningar det framför håller med om att värderingsmannens värdering skulle kunna överensstämma med möjligheten att använda tomten för industriella ändamål.

Kommissionen anser därför att marknadspriset för tomten med en industriell användningsmöjlighet när den köptes av FMC var 10 gulden per m², vilket överensstämmer med värderingsmannens värdering i vilken det tydligt anges att tomten kunde användas för detta ändamål och inte var belastad med servitut eller andra skyldigheter som skulle ha kunnat dra ned värdet. Det är således detta pris som bör tjäna som grund för att bedöma förekomsten av stöd.

Kommissionen noterar att de nederländska myndigheterna under åttiotalet och början av nittiotalet utbjöd den ifrågavarande tomten till försäljning utan att hitta någon spekulant. Kommissionen anser följakt-

ligen att det prejudicerande beslutet "Fresenius"⁽²⁾ är tillämpligt på detta ärende och att den kan anse att värderingsmannens värdering kan minskas med 10 % till följd av att ingen potentiell köpare anmält något intresse för att köpa marken. Detta bekräftas i kommissionens meddelande till medlemsstaterna om inslag av statligt stöd vid offentliga myndigheters försäljning av mark och byggnader, som gäller sedan 1996, med den skillnaden att enligt meddelandet godkänds en nedsättning av priset med 5 % jämfört med marknadspriset, om de offentliga myndigheterna har gjort rimliga ansträngningar att sälja marken eller byggnaden utan att lyckas.

Med hänsyn till den markareal som tomtaffären avsåg, nämligen 10,5 hektar, och det pris som kommissionen i beaktande av de nederländska myndigheternas ansträngningar att sälja tomten kan anse vara marknadsmässigt, dvs. 9 gulden/m², borde FMC ha betalt totalt 945 000 gulden för tomten i fråga. Stödinslaget uppgår därför till 840 000 gulden. Med beaktande av det ovanstående uppgår stödet till FMC till 29,09 miljoner gulden (28,25 miljoner gulden + 840 000 gulden). Eftersom de stödberättigande kostnader som utgör basen för det stöd som får beviljas enligt stödordningen IPR är 113,945 miljoner gulden (113 miljoner gulden plus det justerade tomtvärdet), uppgår stödnivån till 25,52 % brutto. Det motsvarar i pengar ett stöd på 6,3 miljoner gulden. Nederländernas ställning inom den gemenskapsinterna handeln med väteperoxid gör att detta stöd påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Eftersom stödet överskrider det föreskrivna stödtaket enligt den gällande regionala stödordningen, måste stödet i fråga anses snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen genom att reducera investeringens kapitalkostnad, vilken är en kostnad som i normala fall borde belasta företagets budget. Detta stöd faller därför under tillämpningsområdet för artikel 92.1 i EG-fördraget och kan inte omfattas av de i artikeln föreskrivna undantagen.

Som motiv för beviljandet av stödet angavs också de svårigheter och nackdelar som Delfzijl-regionen har, liksom de positiva återverkningar som stödprojektet skulle få. Dessa regionala hänsyn har emellertid redan beaktats i den gällande regionala stödordningen i det stödtak som tilläts som grundas på objektiva kriterier (arbetslöshetsprocent, BNP per invånare osv.). Även om beloppet i fråga är lågt, utgör överskridandet av de tillåtna regionala stödnivåerna ett principiellt problem. Kommissionen kan nämligen näppeligen godkänna stöd som överskrider de högsta tillåtna stödnivåerna enligt den ovan nämnda stödordningen utan att göra den innehållslös och utan att ett mycket farligt prejudikat skapas som i framtiden systematiskt skulle kunna åberopas i andra liknande ärenden.

⁽¹⁾ EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 21, 25.1.1994, s. 4.

C. Miljöinvesteringarna

Samtidigt som ett överskridande av de maximala stödnivåerna enbart för investeringsstöden inte kan godtas, skulle ett sådant överskridande kunna godkännas om de nederländska myndigheterna önskade bevilja flera olika stöd (exempelvis regionalt investeringsstöd och stöd till skydd för miljön) grundade på olika stödberättigande kostnader som totalt överskred den maximala regionala stödnivån. Kommissionen försäkrade när förfarandet inleddes att den skulle undersöka huruvida FMC skulle kunna erhålla stöd på grundval av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽¹⁾.

Det är i själva verket för att försöka att överskrida detta regionala stödtak som de nederländska myndigheterna har hävdats att en stor del av investeringen är av miljöskyddskaraktär (63 av totalt 115 miljoner gulden).

I punkt 3.2 B i dessa riktlinjer anges följande:

”Stöd till investeringar som gör det möjligt att uppnå betydligt högre nivåer på miljöskyddet än de som krävs i tvingande standarder kan godkännas upp till högst 30 % brutto av de stödberättigande kostnaderna. Nivån på det stöd som beviljas för dessa högre standarder måste stå i proportion till den förbättring av miljön som åstadkoms och den investering som är nödvändig för att åstadkomma förbättringen. (...) Om det för samma typ av störning eller förorening finns tvingande standarder både på gemenskapsnivå och på nationell nivå, skall den striktare standarden vara den som gäller för tillämpningen av dessa bestämmelser”.

I det här fallet står det emellertid klart att platsen för FMC:s etablering är ett naturreservat som skyddas genom såväl gemenskapsdirektiv som nationell lagstiftning. Den nederländska regeringen bekräftar för övrigt att det har varit nödvändigt för FMC att utverka en rad tillstånd från olika myndigheter för att kunna förlägga den ifrågavarande fabriken i Delfzijl. Man kan därav dra slutsatsen att tvingande normer på miljöskyddsområdet gäller i den här regionen och att de är särskilt strikta med hänsyn till platsens alldeles särskilda karaktär.

För att visa att FMC har gjort särskilt betydande ansträngningar på miljöskyddsområdet, tillsände de nederländska myndigheterna nyligen kommissionen en rapport för att klargöra vilken del av de gjorda investeringarna som kan anses vara ”oproportionerligt omfattande” jämfört med normen i de övriga medlemsstaterna. En fabrik som FMC har i Spanien har tjänat som måttstock vid beräkningen av den ”oproportionerligt omfattande” ansträngning som

gjorts i Delfzijl. Investeringar på mellan 12 och 21 miljoner gulden har sålunda identifierats. De nederländska myndigheterna anger dessutom att vissa av dessa investeringar är ”lokalt oproportionerligt omfattande” (det rör sig om mellan 1,4 och 2,65 miljoner gulden), vilket skulle betyda att företaget har tvingats genomföra dem för att anpassa sig till lokala förhållanden (känsligt skyddsområde).

Kommissionen tvingas konstatera att de nederländska myndigheterna inte kan ange ett exakt belopp för de ”ytterligare” investeringar som FMC har gjort. Kommissionen frågar sig därför vilket beräkningsunderlag den bör beakta för att bedöma huruvida dessa stöd till skydd för miljön är förenliga med fördraget. I dessa belopp ingår dessutom en lång rad säkerhetsbetingade åtgärder och åtgärder för att förhindra olyckor som av kommissionen i ett nyligen avgjort statsstödsärende, (C-6/96 — Hoffmann La Roche mot Österrike⁽²⁾), har ansetts utgöra företagens egenintresse (företagets påvisbara ansvar i händelse av funktionsfel) och att dessa åtgärder följaktligen inte får beviljas stöd.

De nederländska myndigheterna lämnar inte något underlag för att påvisa att FMC inte bara har gått längre än vad som krävs enligt den nederländska lagstiftningen på miljöskyddsområdet utan också att nivån på miljöskyddet betydligt överstiger, samt slutligen proportionaliteten mellan å ena sidan stödet och investeringen och å andra sidan stödet och överstigandet av miljönormerna. Det bör också tilläggas att stödet upp till högst 30 % av de stödberättigande kostnaderna enligt riktlinjerna endast godkänns av kommissionen i fall av ett mycket betydande överstigande av de tvingande normerna.

Med hänsyn till att riktlinjerna i fråga inte godkänner stöd för investeringar som överstiger kraven enligt de gällande lagstiftningarna i övriga medlemsstater, utan endast de stöd som överstiger de tvingande normer som gäller i den ifrågavarande medlemsstaten anser kommissionen att de investeringar till skydd för miljön som har genomförts av FMC på platsen inte uppfyller villkoren för stöd enligt de nämnda riktlinjerna. Dessa miljöhänsyn kan således inte berättiga ett överskridande av det gällande regionala stöd-taket.

VII

Sammanfattningsvis måste stöden på 6,3 miljoner gulden som överskrider det godkända stödtaket för regionalstöd enligt IPR-ordningen förklaras vara olagliga och oförenliga med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 103, 3.4.1998, s. 28.

I de fall stöden förklaras som oförenliga med den gemensamma marknaden är det, i enlighet med artikel 93.2 i EG-fördraget, kommissionens skyldighet att kräva att medlemsstaten från stödmottagarna återkräver det stödbelopp som olagligen har beviljats, vilket EG-domstolen har fastslagit i domarna av den 12 juli 1973 i mål nr 70/72 ⁽¹⁾ av den 14 februari 1987 i mål 310/85 och av den 20 september 1990 i mål C-5/89 ⁽²⁾ i Deufilmålet och i BUG-Alutechnik-målet.

I detta hänseende anser FMC:s advokater att om kommissionen skulle kräva återbetalning av de stöd som eventuellt förklaras vara oförenliga med den gemensamma marknaden, skulle detta krav på återbetalning inte bara vara oberättigad med hänvisning till skyddet för berättigade förväntningar utan också komma för sent.

I sin dom i ovan nämnda mål C 5/89 fastslog EG-domstolen följande:

”Det bör dock framhåvas att med hänvisning till den tvingande karaktären av kommissionens granskning av statligt stöd enligt artikel 93 i EEG-fördraget, kan de stödmottagande företagen principiellt endast ha berättigade förväntningar om de mottagna stödernas lagenlighet om dessa har godkänts i enlighet med det förfarande som föreskrivs i nämnda artikel. En omsorgsfull näringsidkare bör nämligen vara i stånd att försäkra sig om att detta förfarande har följts.

I detta avseende finns det anledning att påminna om att kommissionen, i ett i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggjort meddelande, har underrättat de potentiella mottagarna av statligt stöd om den osäkerhet som utmärker de stöd som eventuellt olagligen beviljats dem, i den meningen att de kan bli skyldiga att återbetala dem (EGT 1983, C 318, s. 3).

Möjligheten att mottagaren av ett olagligt stöd, skulle kunna hänvisa till extraordinära omständigheter, som hos denne har kunnat grunda berättigade förväntningar om det ifrågavarande stödets lagenlighet, och följaktligen motsätta sig att återbetala stödet kan förvisso inte uteslutas. I det fallet ankommer det på den nationella domstolen, som eventuellt har förelagts saken, att bedöma de ifrågavarande omständigheterna, om så krävs efter att ha inhämtat ett förhandsavgörande från EG-domstolen.

Däremot kan inte en medlemsstat, vars myndigheter har beviljat stöd i strid med de förfaranderegler som fastställs i artikel 93, åberopa sig på stödmottagarens legitima förväntningar och därigenom undandra sig sin skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att verkställa ett av kommissionen fattat beslut i vilket medlemsstaten åläggs att återvinna stödet. Att medge en sådan möjlighet skulle faktiskt vara liktydigt med att frånta bestämmelserna i artiklarna 92 och 93 all ändamålsenlig verkan, i den utsträckning som de

nationella myndigheterna på så sätt skulle kunna stödja sig på sitt eget olagliga beteende för att förhindra det effektiva genomförandet av de beslut kommissionen har fattat i kraft av fördragets bestämmelser.” (Inofficiell svensk översättning.)

Det bör med hänsyn till det ovanstående framhåvas, i fråga om de anmärkningar som FMC framfört, att företaget i fråga motiverar sina legitima förväntningar om att de stöd företaget hade erhållit var förenliga med den gemensamma marknaden genom att hävda att företaget hade lagt ned stora ansträngningar på att informera sig om de stödordningar som var tillämpliga och huruvida dessa hade godkänts av kommissionen. Under det möte som hölls med kommissionens enheter utvecklade FMC det här argumentet och hävdade att företaget av de nederländska myndigheterna hade försäkrats om att det beviljade stödet hade erhållit kommissionens godkännande. Inte under någon tidpunkt under det ifrågavarande förfarandet har de hänvändelser som FMC säger sig har gjort till myndigheterna vare sig preciserats eller bestyrkts med någon lämnad skriftlig dokumentation.

FMC hänvisar för övrigt till ett stycke i den tjugonde konkurrensrapporten från 1991 (punkt 330) där det emellertid tydligt anges att kommissionen vad gäller den regionala stödordningen för Nederländerna inte har gjort invändningar mot ett investeringsstöd på 20 % brutto. I den nämnda rapporten finns ingen hänvisning till så kallade ”större” ärenden eftersom ordningen inte tillåter någon särskild stödnivå för dessa stödärenden.

Det bör tilläggas att FMC inte vid något tillfälle har visat att företagens förmenta legitima förväntningar skulle ha tillskrivits något eventuellt handlande från kommissionen själv. I det sammanhanget bör det framhållas att FMC när företaget mottog stödet inte bad och inte påstår sig ha bett kommissionen (och än mindre visat ett sådant sakförhållande) om en kopia av beslutet av den 12 december 1990 om den ifrågavarande stödordningen. En sådan begäran framställdes till kommissionen först efter det att detta stöd hade beviljats och i själva verket efter det att kommissionen hade beslutat att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i detta ärende.

Det är obestridligt att det beslutet att inleda ett förfarande på grund av dess karaktär på intet sätt kan ge minsta grund för legitima förväntningar om det undersökta stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

Vad gäller påståendet att kommissionens slutliga beslut skulle ha fattats för sent, räcker det för det första att erinra om tidsförloppet för de åtgärder som kommissionen vidtog efter att ha mottagit klagomålet (detta tidsförlopp har återgivits i beslutet om att inleda förfarandet), och å andra sidan erinra om att kommissionen bland annat skall grunda sin bedömning på situationen på marknaden för väteperoxid, varför det var nödvändigt att genom detta förfarande ge andra berörda parter tillfälle att yttra sig.

⁽¹⁾ REG 1973, s. 813.

⁽²⁾ REG 1987, s. 901 respektive REG 1990, s. I-3437.

Det bör för övrigt noteras att de nederländska myndigheterna inte meddelade kommissionen de senaste upplysningarna om "oproportionerligt omfattande" och "lokalt oproportionerligt omfattande" miljöinvesteringar förrän den 4 november 1997. Kommissionen har således kunnat fatta ett beslut först efter att ha mottagit alla nödvändiga upplysningar, för att på så sätt i full utsträckning kunna garantera den berörda medlemsstatens rätt att försvara sig inom ramen för det gällande förfarandet.

FMC:s advokater stöder sig i övrigt på de argument som kommissionen har anfört som skäl till att inte begära återbetalning av stöd i ärendet C 51/94 – Frankrike (stöd till förmån för biobränslen)⁽¹⁾ för att begära att detta ärende bedöms på samma sätt, nämligen följande:

- Väteperoxid bidrar på samma sätt som biobränslen till att minska föroreningen samtidigt som den är dyrare än den produkt den ersätter.
- Investeringsstödet innebär ingen överkompensering av framställningskostnaderna för produkten.
- Det finns inget som tyder på att stödet skulle kunna leda till ökad försäljning eller vinst, eftersom FMC:s fabrik fortfarande går med förlust.
- Återbetalningen av stödet skulle inte kunna återupp-
rätta den situation som gällde tidigare.

Det bör först och främst noteras att gemenskapen inte har någon politik för att främja produktionen av väteperoxid, till skillnad från vad som gäller för biobränslen. Därutöver rör det sig i fallet biobränslen om ett stöd som är avsett att delvis kompensera biobränslenas högre produktionskostnader i förhållande till fossila bränslen. I FMC:s fall skulle emellertid ett produktions- eller driftstöd inte ha kunnat godkännas.

Eftersom stödet har lett till att minska FMC:s investeringskostnader, har detta företag logiskt sett kunnat anskaffa kapital på fördelaktigare villkor än konkurrenterna vilka inte har uppburit stöd. Denna fördel kan exempelvis ta sig uttryck i lägre finansieringskostnader eftersom det belopp som täcks av stödet i avsaknad av detta eventuellt skulle ha behövt lånas upp på kapitalmarknaden. Det kan inte uteslutas att en sådan besparing i fråga om kapitalkostnaden kan ha en inverkan på FMC:s verksamhetsresultat, antingen i form av högre vinst eller lägre förlust än tidigare. De nederländska myndigheterna har heller inte visat på motsatsen.

Återbetalningen av stödet kommer slutligen enligt kommissionen att göra det möjligt att återställa kapitalkostnaden till den nivå som företaget skulle ha haft om det inte hade beviljats det oförenliga stödet, vilket har givit företaget en konstlad fördel och kravet på återbetalning av stödet gör det således möjligt att återupprätta den situation som gällde tidigare (status quo ante).

Kommissionen anser därför att de argument som FMC har anfört inte utgör skäl för kommissionen att besluta att inte begära återbetalning av de oförenliga stöden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De stöd till ett belopp av 6,3 miljoner gulden, som Nederländerna beviljat företaget FMC Industrial Chemicals (Netherlands) BV, genom överskridande av den högsta tillåtna stödnivå som fastställts i den av kommissionen godkända regionala stödordningen "Besluit subsidies regionale Investeringsprojecten" (IPR), utgör olagliga stöd eftersom de genomfördes innan kommissionen hade yttrat sig om dem enligt artikel 93.3 i EG-fördraget.

Stöden är dessutom oförenliga med den gemensamma marknaden enligt bestämmelserna i artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet och kan inte omfattas av något av de undantag som avses i artikel 92.2 och 92.3 i fördraget samt i artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet.

Artikel 2

Nederländerna skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att de enligt artikel 1 olagligen utbetalda stöden betalas tillbaka. Återbetalningen skall ske i enlighet med förfarandena och bestämmelserna i den nederländska lagstiftningen och ränta skall beräknas på de utbetalda stöden från och med den dag då stöden betalades ut fram till den dag då de faktiskt betalas tillbaka, efter en räntesats motsvarande den referensränta som vid dagen för återbetalningen används för att beräkna nettobidragsekivalenten för regionalstöd i Nederländerna.

Artikel 3

Nederländerna skall inom två månader från dagen för tillkännagivandet av detta beslut meddela kommissionen vilka åtgärder som landet har vidtagit för att efterkomma beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 21 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 222, 12.8.1997, s. 26.